

Den Europæiske Unions Tidende

L 270

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

29. september 2006

Indhold	I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
★ Rådets forordning (EF) nr. 1424/2006 af 25. september 2006 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1676/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylen-terephthalatfolie med oprindelse i Indien og Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told		1
★ Rådets forordning (EF) nr. 1425/2006 af 25. september 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren vedrørende importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Malaysia		4
Kommissionens forordning (EF) nr. 1426/2006 af 28. september 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager		42
Kommissionens forordning (EF) nr. 1427/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand		44
Kommissionens forordning (EF) nr. 1428/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for sirup og andre sukkerprodukter i uforarbejdet stand		46
Kommissionens forordning (EF) nr. 1429/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 958/2006		48
Kommissionens forordning (EF) nr. 1430/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af en maksimumseksportrestitution for smør inden for rammerne af den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 581/2004		49
Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I		51
Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I		54

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1433/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I	58
Kommissionens forordning (EF) nr. 1434/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	60
Kommissionens forordning (EF) nr. 1435/2006 af 28. september 2006 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger	63
Kommissionens forordning (EF) nr. 1436/2006 af 28. september 2006 om bud for udførsel af blød hvede, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 936/2006 omhandlede licitation	65

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

- ★ **Meddelelse om ikrafttrædelse af afgørelse nr. 1/2006 truffet af Associeringsrådet EU-Tunesien den 28. juli 2006 om ændring af protokol 4 til Euro-Middelhavs-aftalen om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde** 66

Kommissionen

2006/652/EF:

- ★ **Afgørelse nr. 1/2006 truffet af Det Blandede Udvalg EU-Schweiz af 6. juli 2006 om ændring af bilag II (social sikring) til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer** 67

2006/653/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 25. september 2006 om Republikken Cyperns undtagelse fra visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF (meddelt under nummer K(2006) 4177)**

72

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1424/2006

af 25. september 2006

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1676/2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i Indien og Republikken Korea og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/1996 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1676/2001 af 13. august 2001 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af polyethylenterephthalatfolie med oprindelse i Indien og Republikken Korea ⁽²⁾ og om endelig opkrævning af den midlertidige told, særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

og ud fra følgende betragtninger:

polyethylenterephthalatfolie (PET-folie) med oprindelse i bl.a. Indien. Da der i Indien er et stort antal eksportende producenter af PET-folie, blev der i forbindelse med den undersøgelse, som førte til vedtagelsen af forordningen (den »oprindelige forordning«), foretaget en stikprøve blandt de eksporterende producenter i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17. Der blev beregnet individuelle dumpingmargener fra 0 % til 65,3 % for de undersøgte selskaber, og desuden blev der beregnet en dumpingmargen på 57,7 % i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 6, for samarbejdsvillige selskaber, der ikke var omfattet af stikprøven. Der blev efterfølgende pålagt antidumpingtold fra 0 % til 62,6 %, idet der blev taget højde for den udligningstold, der som følge af eksportsubsidier er pålagt samme produkter med oprindelse i Indien, som på pågældende tidspunkt fandt anvendelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2597/1999 ⁽³⁾.

- (2) Ved forordning (EF) nr. 366/2006 ⁽⁴⁾ (»ændringsforordningen«) ændrede Rådet de dumpingmargener, som blev beregnet i forordning (EF) nr. 1676/2001. De nye dumpingmargener er på mellem 3,2 % og 29,3 % og den nye antidumpingtold mellem 0 % og 18 %, idet der også her er taget højde for den udligningstold, der som følge af eksportsubsidier er pålagt samme produkter med oprindelse i Indien, som ændret i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 367/2006 ⁽⁵⁾, som er blevet vedtaget efter en udløbsundersøgelse af forordning (EF) nr. 2597/1999.

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Ved forordning (EF) nr. 1676/2001 indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen til Fællesskabet af

- (3) Desuden fastsættes udligningstolden i forordning (EF) nr. 367/2006 for selskaber ud over de i artikel 1, stk. 2, anførte til 19,1 %, idet eksportsubsidiemargenen for disse selskaber er beregnet til 12 %.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EFT L 227 af 23.8.2001, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1288/2006 (EUT L 236 af 31.8.2006, s. 1). Hvad angår Republikken Korea, udløb forordningen 24.8.2006 (EUT C 199 af 24.8.2006, s. 8).

⁽³⁾ EFT L 316 af 10.12.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 68 af 8.3.2006, s. 6.

⁽⁵⁾ EUT L 68 af 8.3.2006, s. 15. Ændret ved forordning (EF) nr. 1288/2006.

- (4) Artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1676/2001, som ændret ved forordning (EF) nr. 366/2006, fastsætter tre kriterier, som beskrives nærmere i betragtning 7 nedenfor, som, hvis de opfyldes, gør det muligt at indrømme de indiske eksporterende producenter, som ikke var omfattet af antidumpingforanstaltninger efter den oprindelige undersøgelse, status som nye eksporterende producenter. For de ansøgere, som indrømmes denne status, gælder samme toldsats, som for de selskaber, der samarbejdede i den oprindelige undersøgelse, men ikke var omfattet af stikprøven. De pålægges derfor en told svarende til den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der er fastsat for parterne i stikprøven i den oprindelige undersøgelse, idet der ses bort fra enhver nulmargin eller minimalmargin, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 6.
- (5) I den oprindelige undersøgelse blev ovennævnte vejede gennemsnitlige dumpingmargen beregnet som de vejede gennemsnitlige dumpingmargener for tre selskaber, der var omfattet af stikprøven, eftersom et af de fire oprindelige selskaber i stikprøven havde en nulmargin. Den således beregnede vejede gennemsnitlige dumpingmargen i den oprindelige undersøgelse udgjorde, som nævnt i betragtning 1, 57,7 %. I ændringsforordningen mindskedes dumpingmargenen for de tre ovennævnte selskaber betydeligt. Den nye vejede gennemsnitlige dumpingmargen, som finder anvendelse på selskaber, der opfylder kravene i artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1676/2001 omberegnet efter resultaterne i ændringsforordningen, er derfor 15,5 %.
- B. ANMODNING OM INDRØMMELSE AF STATUS SOM NY EKSPORTERENDE PRODUCENT**
- (6) Den indiske eksporterende producent SRF Limited (»ansøgeren«) har ansøgt om indrømmelse af samme status som de samarbejdsvillige selskaber i den oprindelige undersøgelse, der ikke var omfattet af stikprøven (»status som ny eksporterende producent«).
- (7) Der er gennemført en undersøgelse for at afgøre, om ansøgeren opfylder kriterierne for indrømmelse af status som ny eksporterende producent, jf. artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1676/2001, herunder:
- at selskabet ikke eksporterede den vare, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, i nævnte forordning, til Fællesskabet i den oprindelige undersøgelsesperiode (1. april 1999 til 31. marts 2000)
 - at selskabet ikke er forretningsmæssigt forbundet med eksportører eller producenter i Indien, der er omfattet af de foranstaltninger, der er indført ved forordningen
 - og
 - at selskabet faktisk har eksporteret de pågældende varer efter undersøgelsesperioden eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Fællesskabet.
- (8) Der blev sendt et spørgeskema til ansøgeren, som desuden blev bedt om at fremlægge dokumentation for, at selskabet overholder de tre ovennævnte kriterier.
- (9) Ansøgeren svarede på spørgeskemaet og fremsendte dokumentation, som anses for at være tilstrækkelig til, at selskabet kan betragtes som en ny eksporterende producent.
- (10) Den antidumpingtoldsats, som finder anvendelse på ansøgeren, bør baseres på den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, som er fastsat for parterne i stikprøven i den oprindelige undersøgelse og ændret ved ændringsforordningen, dvs. 15,5 % som angivet i betragtning 5 ovenfor.
- (11) Eftersom ingen vare, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 1, må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering, reduceres denne toldsats med ansøgerens eksportsubsidiemargen som fastsat i den antisubsidiundersøgelse, der førte til vedtagelsen af forordning (EF) nr. 367/2006 (jf. betragtning 59 i forordning (EF) nr. 366/2006). Eftersom ansøgeren ikke er omfattet af en individuel udligningstold, bør den toldsats, som er fastsat for alle andre selskaber, finde anvendelse.
- (12) Den antidumpingtoldsats, som finder anvendelse på ansøgeren, bør derfor beregnes som angivet i nedenstående tabel:

Selskab	Eksport-subsidiemargen %	Subsidiemargen i alt	Dumping-margen	Udligningstold	Antidumping-told	Told i alt
SRF Limited	12,0 %	19,1 %	15,5 %	19,1 %	3,5 %	22,6 %

(13) Ansøgeren og EF-erhvervsgrenen er blevet underrettet om resultaterne af undersøgelsen og har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

(14) Ansøgeren fremsatte bemærkninger til beregningen af dumpingmargenen. Disse bemærkninger er blevet taget i betragtning og er indarbejdet i ovenstående.

(15) Alle parternes øvrige argumenter og indlæg er blevet undersøgt og taget i betragtning, når dette var berettiget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1676/2001 affattes således:

»2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer med oprindelse i:

Land	Selskab	Endelig told (%)	Taric-tillægskode
Indien	Ester Industries Limited 75-76, Amrit Nagar Behind South Extension Part-1 New Delhi 110 003 Indien	17,3	A026

Land	Selskab	Endelig told (%)	Taric-tillægskode
Indien	Flex Industries Limited A-1, Sector 60 Noida 201 301 (U.P.) Indien	0	A027
Indien	Garware Polyester Limited Garware House 50-A, Swami Nityanand Marg Vile Parle (East) Mumbai 400 057 Indien	6,8	A028
Indien	Jindal Poly Films Limited 56 Hanuman Road New Delhi 110 001 Indien	0	A030
Indien	MTZ Polyfilms Limited New India Centre, 5th floor 17 Co-operative Road Mumbai 400 039 Indien	18,0	A031
Indien	Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1 Noida 201 301 Dist. Gautam Budh Nagar Uttar Pradesh Indien	0	A032
Indien	SRF Limited Express Building 9-10 Bahadur Shah Zaraf Marg New Delhi 110 002 Indien	3,5	A753
Indien	Alle andre selskaber	17,3	A999«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2006.

På Rådets vegne

M. PEKKARINEN

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1425/2006

af 25. september 2006

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren vedrørende importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Malaysia

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (grundforordningen), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. INDLEDNING

- (1) I henhold til grundforordningens artikel 5 offentliggjorde Kommissionen den 30. juni 2005 en meddelelse (indledningsmeddelelsen) i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse sække og poser af plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina (Kina), Malaysia og Thailand (de berørte lande).
- (2) Proceduren blev indledt som følge af en klage, indgivet den 17. maj 2005 af 29 producenter af sække og poser af plast i Fællesskabet, der tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 25 %, af den samlede produktion i Fællesskabet af sække og poser af plast. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure.

2. PARTER, SOM ER BERØRT AF PROCEDUREN

- (3) Kommissionen underrettede officielt de klagende EF-producenter, deres sammenslutning, andre producenter i Fællesskabet, de eksporterende producenter, importører, leverandører, brugere og brugerorganisationer, som den vidste, var berørt af sagen, samt repræsentanterne for eksportlandene om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (4) I betragtning af det store antal kendte eksporterende producenter i Kina, Malaysia og Thailand samt et stort antal kendte producenter og importører i Fællesskabet påtænkte det i indledningsmeddelelsen at benytte stikprøver til at afgøre spørgsmålet om dumping og skade, jf. grundforordningens artikel 17 (nedenfor findes nærmere stikprøveoplysninger).
- (5) For at give de kinesiske eksporterende producenter, der måtte ønske det, mulighed for at anmode om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, sendte Kommissionen ansøgningsskemaer herom til de eksporterende producenter, som den vidste, var berørt af sagen, samt til de kinesiske myndigheder. 108 selskaber og koncerner anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7. Alle ovennævnte selskaber og koncerner anmodede også om individuel behandling, hvis undersøgelser skulle vise, at de ikke opfyldte betingelserne for markedsøkonomisk behandling. Tre selskaber anmodede kun om individuel behandling.
- (6) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste, var berørt, og til alle andre selskaber, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. Ud over de besvarelser af spørgeskemaer, der blev modtaget fra parter udvalgt til stikprøven af eksportører, importører og erhvervsgrenen i EF, er der også modtaget besvarelser af spørgeskemaer fra to detailvirksomheder i EF.
- (7) Et antal parter redegjorde også skriftligt for deres synspunkter. Alle parter, der anmodede herom inden for den fastsatte frist og godtgjorde, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT C 159 af 30.6.2005, s. 19.

- (8) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en foreløbig fastlæggelse af dumping, skade og Fællesskabets interesser, og den foretog undersøgelser på stedet i følgende selskaber:

Fællesskabsproducenter

- SP Metal, Paris, Frankrig og de forretningsmæssigt forbundne selskaber SP Metal Biel, Zaragoza, Spanien og Jet Sac SA, Auchel, Frankrig
- Groupe Barbier SA, Ste Sigolene, Frankrig
- Plasticos Romero SA, Murcia, Spanien
- Plasbel SA, Murcia, Spanien
- Alplast SA, Ste Marie aux Mines, Frankrig

Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet

- FIPP GmbH & Co KG og dets forretningsmæssigt forbundne selskab DEISS GmbH & Co KG, Hamburg, Tyskland

Eksporterende producenter og dermed forretningsmæssigt forbundne selskaber i eksportlandene

Kina

- Cedo Shanghai Ltd, Shanghai
- Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd, Shenzhen
- Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd, Huizhou
- Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Taicang
- Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd og Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi
- Zhongshan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd, Zhongshan
- Weifang Lefu Plastic Products Co., Ltd, Weifang
- Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd, Longhai
- Sunway Kordis (Shanghai) Ltd og Shanghai Sunway Polysell Ltd, Shanghai
- Nantong Huasheng Plastic Products Co., Ltd, Nantong

Malaysia

- Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru

- Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam
- Hond Tat Industries S/B, Klang
- Plastic V S/B, Klang
- Poly Carrier Industries S/B, Klang
- Sido Bangun S/B, Negri Sembilan

Thailand

- King Pac Industrial Company Limited, Chonburi
- Multibax Public Co., Ltd, Chonburi
- Naraipak Co., Ltd, Bangkok
- Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd, Bangkok
- Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd, Nakornpathorn

Forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet

- Cedo Limited UK, Telford, Det Forenede Kongerige
- Cedo GmbH, Mönchengladbach, Tyskland
- Europackaging plc, Birmingham, Det Forenede Kongerige
- 3S's Limited, Upton-upon-Severn, Det Forenede Kongerige
- Kordis Limited og Kordis BV, Stratford-upon-Avon, Det Forenede Kongerige

3. UNDERSØGELSESPERIODE

- (9) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 2004 til 31. marts 2005 (undersøgelsesperioden). Skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 2002 til 31. marts 2005 (den betragtede periode).

B. STIKPRØVER

1. STIKPRØVEUDTAGNING AF EKSPORTERENDE PRODU-CENTER I KINA, MALAYSIA OG THAILAND

- (10) Som anført ovenfor blev det i betragtning af det store antal eksporterende producenter i Kina, Malaysia og Thailand i indledningsmeddelelsen påtænkt at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1.

- (11) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det ville være nødvendigt at udtage stikprøver og i givet fald gøre dette, blev eksporterende producenter anmodet om at give sig til kende senest 15 dage efter indledningen af undersøgelsen og afgive grundlæggende oplysninger om deres eksport- og hjemmemarkedssalg, samt oplyse navnene på alle med dem forretningsmæssigt forbundne selskaber, der var involveret i fremstilling og/eller salg af den pågældende vare, og redegøre for disse selskabers aktiviteter. Myndighederne i Kina, Malaysia og Thailand blev også konsulteret.
- (12) 108 selskaber og koncerner i Kina, 36 selskaber i Malaysia og 17 i Thailand gav sig til kende og indgav de ønskede oplysninger inden for tidsfristen. Det var dog kun 104 selskaber og koncerner fra Kina, 31 selskaber fra Malaysia og 14 fra Thailand, der indberettede eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.
- (13) De eksporterende producenter, der eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden og gav udtryk for, at de gerne ville deltage i stikprøven, blev anset for samarbejdsvillige selskaber og blev taget i betragtning ved udvælgelsen af stikprøverne.
- (14) De samarbejdsvillige eksporterende producenter repræsenterede ca. 95 % af den samlede eksport af de pågældende varer fra Kina til Fællesskabet, 96 % af eksporten fra Malaysia og 88 % af eksporten fra Thailand.
- (15) De resterende selskaber var enten forhandlere eller eksporterende producenter, der ikke havde haft eksport til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Der vil derfor ikke blive beregnet en dumpingmargin for disse selskaber.
- (16) Eksporterende producenter, der ikke gav sig til kende inden for ovennævnte frist, blev anset for ikke at have udvist samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen.
- (17) I henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 1, fandt følgende kriterier anvendelse ved udvælgelsen af stikprøven: den eksporterende producents størrelse på grundlag af eksportmængden til Fællesskabet og på grundlag af salgsmængden på hjemmemarkedet. Af de grunde, der er beskrevet nedenfor, blev det besluttet, at stikprøven skulle omfatte et tilstrækkeligt antal selskaber med salg på hjemmemarkedet. Derfor blev en række større eksporterende selskaber med repræsentative salgsmængder på hjemmemarkedet taget med i stikprøven.
- (18) På dette grundlag udvalgte Kommissionen i første omgang stikprøver med ti kinesiske eksporterende producenter, seks malaysiske eksporterende producenter og seks thailandske eksporterende producenter. De udvalgte selskaber repræsenterede ca. 52 %, 62 % og 71 % af eksporten af den nævnte vare til Fællesskabet fra henholdsvis Kina, Malaysia og Thailand.
- (19) I henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 2, fik de samarbejdende eksporterende producenter og myndighederne i de berørte lande mulighed for at kommentere udtagningen af stikprøven.
- (20) En række kinesiske eksportører argumenterede for, at de burde have været med i stikprøven som følge af særlige forhold, der gjorde sig gældende for deres selskaber, som f.eks.: varetyper, forretningsmodel, omkostningsstruktur eller tilknytning til koncerner baseret i Hongkong eller EU. Det ville imidlertid have været upraktisk og upåkrævet i henhold til grundforordningen at tilsigte en stikprøve, der tog hensyn til alle ovennævnte faktorer, i betragtning af de oplysninger og den tid, der var til rådighed til udtagelse af stikprøven. Desuden giver grundforordningen mulighed for at begrænse undersøgelsen til den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.
- (21) En kinesisk eksportør anførte, at Kommissionen i henhold til WTO's antidumpingaftale (ADA) simpelt hen burde have udvalgt eksportørerne med den største mængde eksportsalg til Fællesskabet uden hensyntagen til salgsmængden på hjemmemarkedet. I artikel 6.10 i ADA bestemmes det bl.a., at stikprøven af eksportører kan

udvælges på grundlag af den størst mulige andel af de eksporterede mængder fra det pågældende land, som med rimelighed kan undersøges. Denne fortolkning af artikel 6.10 i ADA må afvises. For det første er der intet i artikel 6.10 i ADA, der udelukker, at eksportører med repræsentative salgsmængder på hjemmemarkedet tages med i stikprøven. For det andet er formålet med at udtage en stikprøve af eksporterende producenter at indsamle flest mulige repræsentative data som grundlag for beregning af en dumpingmargen. I denne forbindelse er det afgørende, at selskaber, der sælger den pågældende vare på hjemmemarkedet indgår i stikprøven, for at kunne bestemme den normale værdi samt SA&G-omkostninger og fortjeneste i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1 til 6, i grundforordningen. For selskaber, der anses for at opfylde kriterierne for markedsøkonomisk behandling, ville det være problematisk at bestemme den normale værdi uden tilstrækkelige oplysninger om sådanne SA&G-omkostninger og fortjeneste. Den største eksportmængde, der med rimelighed kan undersøges, bør derfor også mindst omfatte et tilstrækkeligt antal selskaber med salg på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Derfor blev kun de større eksporterende producenter, der også repræsenterede en stor del af salget på hjemmemarkedet, udvalgt i henhold til artikel 6.10 i ADA og artikel 17 i grundforordningen.

- (22) Under undersøgelsen blev det konstateret, at Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd og Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd fejlagtigt havde angivet store eksportmængder af den pågældende vare til EF, som de ikke selv havde fremstillet, men som de havde forarbejdet for andre eksporterende producenter. I betragtning af det ringe omfang af deres faktiske salg af egen produktion af den pågældende vare, blev selskabet fjernet fra den kinesiske stikprøve. Da selskabet dog allerede var blevet kontrolleret, vil det alligevel blive gjort til genstand for en individuel undersøgelse.

- (23) Den malaysiske sammenslutning af plastfabrikanter (Malaysian Plastic Manufacturers Association) påpegede, at et af de selskaber, der ikke var udtaget til stikprøven, havde undladt at indberette lokalt salg af poser af plast fra et forretningsmæssigt forbundet selskab, og burde have været udtaget til stikprøven. Da oplysningerne om denne indberetningsfejl blev modtaget rettidigt, gik

Kommissionen med til at tage det pågældende selskab med i stikprøven, idet man lod det erstatte et tidligere udvalgt selskab, hvis mængde af eksportsalg var mindre.

- (24) Der blev udsendt spørgeskemaer til alle de 22 oprindeligt udvalgte selskaber og modtaget svar fra alle inden for de fastsatte tidsfrister, bortset fra et selskab i Thailand, der var blevet udvalgt til stikprøven, men senere havde ophørt samarbejdet.
- (25) I betragtning af det store antal berørte lande og parter samt tidspresset konkluderede Kommissionen, at der for så vidt angik anvendelsen af grundforordningens artikel 9, stk. 6, og artikel 17, stk. 3, ikke kunne indrømmes de eksporterende producenter individuel undersøgelse, fordi dette ville være urimeligt byrdefuldt og forhindre en rettidig afslutning af undersøgelsen. Derfor meddelte Kommissionen alle samarbejdsvillige eksporterende producenter, at den ikke havde til hensigt at indrømme individuelle undersøgelser, hvis der blev anmodet herom. Desuden blev sådanne anmodninger ikke modtaget inden for den frist på 40 dage, som var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (26) Det skal bemærkes, at et selskab i Kina, som ikke indgik i stikprøven, men som samarbejdede i undersøgelsen, indsendte en anmodning om ændring af dets navn fra Jiangmen Xiefeng Plastic Co., Ltd til Jiangmen Toptype Plastic Products Co., Ltd. Der blev indsendt dokumentation for, at det var samme retlige enhed, der ændrede navn, og at der på ingen anden måde skete ændringer i selskabsform, struktur eller ejerskab. Selskabets navn blev derfor ændret til det nye navn i bilaget til denne forordning.

2. STIKPRØVEUDTAGNING AF PRODUCENTER I FÆLLESSKABET

- (27) I betragtning af det store antal producenter i Fællesskabet blev det i indledningsmeddelelsen foreslået at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1. Med henblik herpå anmodede Kommissionen producenterne i Fællesskabet om at afgive oplysninger om produktion og salg af samme vare.

- (28) 34 producenter i Fællesskabet gav sig til kende og indgav de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen. I alt fem selskaber (tre i Frankrig og to i Spanien) blev udtaget til stikprøven, idet disse selskaber tegnede sig for den største repræsentative produktionsmængde i Fællesskabet (omkring 18 %), som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 2, blev fællesskabsproducenternes sammenslutning hørt, og den gjorde ikke indsigelse. Alle fællesskabsproducenterne samarbejdede i stikprøven og besvarede spørgeskemaerne inden for de fastsatte frister. Desuden fremlagde de resterende klagende producenter og producenter, der støttede undersøgelsen, i Belgien, Danmark, Frankrig, Nederlandene, Polen, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige visse generelle oplysninger med henblik på analysen af spørgsmålet om skade.

3. STIKPRØVEUDTAGNING AF IMPORTØRER

- (29) I betragtning af det store antal importører i Fællesskabet påtænkte det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, stk. 1. Med henblik herpå anmodede Kommissionen importørerne om at afgive oplysninger om import og salg af den pågældende vare.
- (30) På grundlag af de modtagne oplysninger udvalgte Kommissionen fem importører i tre medlemsstater (to i Frankrig, en i Tyskland og to i Det Forenede Kongerige) til stikprøven. To kendte importørsammenslutninger blev hørt. Disse importører tegnede sig for den største repræsentative salgsmængde for kendte importører i Fællesskabet (omkring 9 %), som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. I sidste ende samarbejdede to importører og besvarede spørgeskemaet.

4. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (31) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænkte at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold på importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Kina og Thailand, og at proceduren vedrørende import med oprindelse i Malaysia afsluttes. De fik også en frist til at fremsætte bemærkninger efter meddelelsen om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for indførelsen af endelige foranstaltninger.

- (32) Der blev taget behørigt hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne, og hvor det var relevant, blev konklusionerne ændret i overensstemmelse hermed.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. GENERELT

- (33) Sække og poser af plast fremstillet af polyethylen distribueres normalt gennem detailhandelen til forbrugerne, som hovedsageligt anvender dem til transport af varer, indpakning af fødevarer eller bortskaffelse af husholdningsaffald.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (34) Den pågældende vare er sække og poser af plast med indhold af mindst 20 vægtprocent polyethylen og af tykkelse ikke over 100 mikrometer (plastposer) med oprindelse i Kina, Malaysia og Thailand. Den pågældende vare henhører under KN-kode ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 og ex 3923 29 90.
- (35) Plastposer fremstilles af polyethylenpolymerer ved ekstrudering i en kontinuerlig rørform ved injektion af luft, efterfulgt af afskæring, og eventuelt svejsning, påtrykning og tilføjelse af håndtag og/eller lukkesystemer. Poserne kan fremstilles af forskellige massefylder af polyethylen og blandes med andre harpikser eller additiver. Materialets sammensætning har betydning for de egenskaber, som f.eks. styrke, holdbarhed eller nedbrydelighed, som kræves til posernes forskellige anvendelser.
- (36) Under undersøgelsen blev det af myndighederne i Kina og af flere importører og eksportører anført, at undersøgelsens dækningsområde var for bredt, fordi den omfattede genstande som bæreposer, affaldsposer, fryseposer, poser til frugt og grøntsager samt andre genstande, som alle angiveligt er forskellige med hensyn til fysiske egenskaber, pris, afsætningskanaler, endelig anvendelse og forbrugernes opfattelse af dem. Navnlig anmodede en eksportør og flere importører om, at lynlåsposer (polyethylenposer med en lynlåsfunktion) blev udelukket fra undersøgelsens dækningsområde som følge af angivelige forskelle med hensyn til råmateriale, produktionsproces, udseende, anvendelse, distribution, kundernes opfattelse af varen og pris. En anden importør fremsatte et lignende argument vedrørende pengeposer, som angiveligt har nogle unikke tekniske og fysiske egenskaber og kun fremstilles af et begrænset antal selskaber.

(37) En eksportør fra Malaysia fremførte desuden, at den patenterede dispenser mekanisme på nogle af deres bærepøser betød, at de burde udelukkes fra undersøgelsen, idet pøser med sådanne dispenser mekanismer angiveligt ikke kan fremstilles af Fællesskabets industri. Denne patenterede egenskab, der har til formål at skabe en funktionel fordel i forhold til andre bærepøser, udgør dog ikke en tilstrækkelig forskel med hensyn til fysiske egenskaber for de pågældende pøser til at blive betragtet som en særskilt vare. De er faktisk stadig substituerbare med andre bærepøser med eller uden lignende patenterede systemer.

(38) Selv om det erkendes, at der findes forskellige typer plastpøser, som er konstrueret til forskellige anvendelser, herunder de ovenfor nævnte, viste undersøgelsen, at alle disse typer plastpøser, herunder også dem med patenterede dele, har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber: De er grundlæggende fleksible beholdere fremstillet af polyethylen film og anvendt til emballering og transport af varer. Anvendelsen af plastpøserne er altid den samme, selv om de »varer«, der transporteres eller emballeres, kan være forskellige (f.eks. detailvarer, fødevarer og affald). I denne forbindelse bør det bemærkes, at grundforordningen ikke kræver, at undersøgelser omfatter varer, der er identiske med hensyn til alle aspekter, f.eks. med hensyn til produktionsproces, pris, afsætningskanaler, anvendelser eller forbrugernes opfattelse af dem. Det har hele tiden været Kommissionens praksis at kræve, at for at varetyper kan betragtes som en enkelt vare, er det tilstrækkeligt, at de har samme grundlæggende fysiske, tekniske og/eller kemiske egenskaber.

(39) Alle de forskellige typer af plastpøser, der henhører under KN-kode ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 og ex 3923 29 90, med oprindelse i Kina, Malaysia og Thailand betragtes derfor som en enkel vare for vidt angår denne undersøgelse.

3. SAMME VARE

(40) Kommissionen fandt det godtgjort, at plastpøser fremstillet og solgt på de respektive hjemmemarkeder i Kina, Malaysia (som også tjente som referenceland) og Thailand, plastpøser eksporteret til Fællesskabet fra disse lande samt plastpøser fremstillet og solgt af EF-erhvervsgruppen på fællesskabsmarkedet har samme fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. Det konkluderes derfor, at alle er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

D. DUMPING

1. GENEREL METODE

(41) Den nedenfor beskrevne generelle metode er blevet anvendt på alle samarbejdsvillige eksporterende producenter i Malaysia og Thailand og på de samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling. Ved fremlæggelsen af undersøgelsesresultaterne vedrørende dumping for hvert af de berørte lande beskrives derfor kun, hvad der er specifikt for det pågældende eksporterende land.

1.1. Normal værdi

(42) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først for hver eksporterende producent, om hjemmemarkedssalget af den pågældende vare til uafhængige kunder var repræsentativt, dvs. om dette salg udgjorde mindst 5 % af det tilsvarende samlede eksportsalg til Fællesskabet.

(43) Kommissionen identificerede efterfølgende de varetyper, som solgtes på hjemmemarkedet af selskaber med et samlet repræsentativt hjemmemarkedssalg, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet. Der blev benyttet følgende kriterier: type af anvendte råvarer, dimensioner, farve, påtryk, lukning, håndtag og plastposernes præsentation.

(44) Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, når salget af den pågældende type på hjemmemarkedet til uafhængige kunder i undersøgelsesperioden udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(45) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om de enkelte selskabers hjemmemarkedssalg af de forskellige typer af plastpøser i repræsentative mængder i hvert enkelt eksportland kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Dette blev gjort ved for hver eksporteret varetype at fastsætte, hvor stor en andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder, der var fortjenstgivende i undersøgelsesperioden.

- (46) I tilfælde, hvor salgsmængden af en varetype, der blev solgt til en nettosalgspris svarende til eller højere end de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde over 80 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende type var lig med eller højere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi fastlagt på grundlag af den faktiske pris på hjemmemarkedet. Prisen blev beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet af den pågældende type i undersøgelsesperioden, uanset om der var tale om fortjenstgivende salg eller ej.
- (47) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, eller hvor den vejede gennemsnitlige pris for den pågældende type lå under produktionsomkostningerne, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske pris på hjemmemarkedet som et vejet gennemsnit af det fortjenstgivende salg af den pågældende type, forudsat at dette udgjorde 10 % eller derover af den samlede salgsmængde af den pågældende type.
- (48) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en hvilken som helst varetype udgjorde mindre end 10 % af det samlede salg af den pågældende type, fandt Kommissionen, at denne bestemte type solgtes i utilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne udgøre et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.
- (49) Hvis hjemmemarkedsprisen for en bestemt type, der blev solgt af en eksporterende producent, ikke kunne anvendes til at fastsætte den normale værdi, måtte der anvendes en anden metode. Kommissionen fastsatte således den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3.
- (50) Den normale værdi blev beregnet ved til hver eksportørs produktionsomkostninger for de eksporterede typer, efter evt. justering, at lægge en rimelig margin til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G) samt fortjeneste.
- (51) I alle tilfælde blev SA&G og fortjeneste fastsat i overensstemmelse med metoderne i grundforordningens artikel 2, stk. 6. Kommissionen undersøgte i den forbindelse, om de påløbne SA&G-omkostninger og den fortjeneste, som hver af de pågældende eksporterende producenter havde opnået på hjemmemarkedet, kunne betragtes som pålidelige data.

1.2. Eksportpris

- (52) I alle tilfælde, hvor den pågældende vare blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, altså på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales.
- (53) Når eksportsalget fandt sted gennem forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet, blev eksportprisen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9, beregnet på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang blev videresolgt til en uafhængig køber, behørigt justeret for alle de omkostninger, der påløb mellem indførsel og videresalg, samt en rimelig margin til dækning af SA&G-omkostninger og fortjeneste. I denne forbindelse benyttedes de forretningsmæssigt forbundne importørers egne SA&G-omkostninger. Fortjenstmargenen blev fastsat på grundlag af de oplysninger, som de samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importører havde forelagt.

1.3. Sammenligning

- (54) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget af fabrik.
- (55) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. For alle undersøgte eksporterende producenter blev der derfor indrømmet justeringer for forskelle i omkostninger til land- og søtransport, forsikring, håndtering og lastning samt dermed forbundne omkostninger, emballering, kreditter og provision, når dette var relevant og berettiget.

1.4. Dumpingmargener

- (56) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, blev dumpingmargenerne fastsat på grundlag af en sammenligning af det vejede gennemsnit af den normale værdi og det vejede gennemsnit af eksportpriserne pr. varetype som fastlagt ovenfor.
- (57) Dumpingmargenen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter, som gav sig til kende i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17, men ikke indgik i stikprøven, er blevet fastsat på grundlag af det vejede gennemsnit af dumpingmargenerne for selskaberne i stikprøven, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 6.

- (58) Det har været Kommissionens faste praksis at betragte forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter eller eksporterende producenter, der tilhører samme koncern, som en enkelt enhed med henblik på at fastsætte en dumpingmargen og derfor kun fastsætte en enkelt dumpingmargen for dem. Dette skyldes især, at en beregning af individuelle dumpingmargener kan tilskynde til omgåelse af antidumpingforanstaltningerne, idet forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter herved vil kunne kanalisere deres eksport til Fællesskabet gennem den virksomhed, der har den laveste individuelle dumpingmargen, hvorved foranstaltningerne ville blive virkningsløse.
- (59) I overensstemmelse med denne praksis betragtedes de forretningsmæssigt forbundne producenter, der tilhører samme koncern, som en enkelt enhed og tildeltes en enkelt dumpingmargen, som blev beregnet på grundlag af det vejede gennemsnit af dumpingmargenerne for de samarbejdsvillige producenter i de pågældende koncerner.
- (60) For at fastsætte dumpingmargenen for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter blev omfanget af manglende samarbejde først fastslået. Med henblik herpå blev den eksportmængde til Fællesskabet, som de samarbejdsvillige eksporterende producenter havde oplyst, sammenlignet med Eurostats tilsvarende importstatistikker.
- (61) Da samarbejdsniveauet i Malaysia og Thailand var højt (over 85 %), fandtes det passende at fastsætte restdumpingmargenen for ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter i begge disse lande på samme niveau som den højeste told, der var blevet pålagt en samarbejdsvillig eksportør.
- (62) For så vidt angår Kina bør det bemærkes, at selv om samarbejdsniveauet som helhed var højt, var der tre eksporterende producenter, der indgav urigtige og vildledende oplysninger og derfor blev erklæret ikke-samarbejdsvillige i henhold til grundforordningens artikel 18, jf. nedenfor. Da disse selskaber bevidst undlod at samarbejde, blev restdumpingmargenen for alle ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina baseret på de foreliggende fakta. Det blev derfor anset for hensigtsmæssigt at fastsætte restdumpingmargenen på samme niveau som de højeste margener fastsat for repræsentative typer pålagt en samarbejdsvillig eksportør, der ikke var blevet indrømmet markedsøkonomisk eller individuel

behandling. Der var ikke noget, der tydede på, at de ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter foretog dumping på et lavere niveau.

2. MALAYSIA

2.1. Normal værdi

- (63) Tre selskabers salg på hjemmemarkedet var globalt repræsentativt. Da de eksporterede typer og typerne solgt på hjemmemarkedet imidlertid ikke svarede til hinanden, skulle den normale værdi for disse selskaber beregnes i henhold til den ovenfor beskrevne metode. For de tre selskaber uden repræsentativt salg på hjemmemarkedet skulle normalværdien også beregnes i henhold til den ovenfor beskrevne metode.
- (64) For de tre selskaber med repræsentativt salg på hjemmemarkedet blev den fortjeneste, der var opnået i normal handel, brugt til beregning af den normale værdi samt hjemmemarkeds-SA&G på grundlag af deres egne salg på hjemmemarkedet.
- (65) For de tre selskaber uden repræsentativt salg på hjemmemarkedet blev der fastsat et beløb til SA&G-omkostninger på grundlag af de gennemsnitlige SA&G-omkostninger for de tre selskaber med salg på hjemmemarkedet.
- (66) Da det kun var én eksportør i Malaysia, der havde et samlet fortjenstgivende hjemmemarkedssalg af samme vare, blev den gennemsnitlige fortjeneste på hjemmemarkedssalg af samme varekategori, nemlig 5,5 %, brugt til at beregne en normal værdi for de tre selskaber uden hjemmemarkedssalg, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).

2.2. Eksportpris

- (67) De seks eksporterende producenter solgte ved eksport til Fællesskabet enten direkte til uafhængige kunder eller gennem forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder beliggende i Fællesskabet og Indonesien. Når eksportsalget fandt sted gennem forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet, blev eksportprisen beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 9, som anført i betragtning 53 ovenfor.

2.3. Sammenligning

- (68) Den normale værdi og eksportpriserne blev sammenlignet af fabrik, som beskrevet i betragtning 54 og 55 ovenfor, med justeringer, hvor dette var relevant, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10.
- (69) For salg, der blev kanaliseret gennem Indonesien, blev der foretaget en 3,3 %-justering for provision i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Denne provision er baseret på det indonesiske selskabs salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt en fortjenstmargen på 3 %. Da det indonesiske selskabs fortjeneste var påvirket af salg mellem forretningsmæssigt forbundne selskaber, blev fortjenstmargenen på 3 % fastsat på grundlag af fortjeneste opnået af en ikke-forretningsmæssigt forbundet forhandler.
- (70) En anden eksportør hævdede, at deres salgspriser i Fællesskabet burde tillægges en justering som følge af, at deres seneste kontrakt med kunden (efter undersøgelsesperioden) giver mulighed for en prisstigning, der angiveligt skulle kompensere eksportøren for tab opstået i undersøgelsesperioden på grund af prisstigninger på råvarer. Da der ikke blev foretaget nogen prisjustering i undersøgelsesperioden, og da der ikke er dokumenteret nogen forbindelse mellem den nye kontrakt og tidligere omkostningsudvikling, kan denne anmodning ikke imødekommes.

2.4. Dumpingmargener

- (71) Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør dumpingmargenerne følgende:

— Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru	0 %
— Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam	0 %
— Hond Tat Industries S/B, Klang	4,0 %
— Plastic V S/B, Klang	0 %
— Poly Carrier Industries S/B, Klang	0 %
— Sido Bangun S/B, Negri Sembilan	9,1 %
— Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven	7,3 %
— Alle andre selskaber	9,1 %

- (72) Kommissionen undersøgte, om dumpningen for Malaysia på landsplan kunne påvises at være større end den minimumsværdi på 2 %, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3. Det blev anset for hensigtsmæssigt i denne forbindelse at ekstrapolere resultaterne fra stikprøven, herunder selskaber uden dumping, for at anslå omfanget af dumping fra de selskaber, der ikke indgik i stikprøven. Dumpingen i stikprøven var, udtrykt som en procentdel af cif-eksportværdien, under 2 %. Følgelig var den samlede dumpingmargen for Malaysia under minimumsgrænsen. Under disse omstændigheder bør proceduren afsluttes for så vidt angår import af den pågældende vare med oprindelse i Malaysia, og der bør ikke pålægges told.
- (73) EF-erhvervsgrenen anførte, at grundforordningens artikel 9, stk. 3, ikke indeholder bestemmelser om fastsættelse af en minimumsdumpingmargen på landsplan.
- (74) Denne fortolkning blev afvist af Kommissionen. I grundforordningens artikel 9, stk. 3, anføres det klart, at en procedure afsluttes, når det fastslås, at dumpingmargenen er mindre end 2 %. Når proceduren er indledt over for et land, gælder denne margin specifikt på landsplan.
- (75) EF-erhvervsgrenen anførte også, at det i grundforordningens artikel 9, stk. 6, bestemmes, at der skal ses bort fra nulmargener og minimalmargener ved beregning af den antidumpingtold, der skal pålægges samarbejdsvillige eksporterende producenter uden for stikprøven. Den pågældende artikel fastsætter dog blot en maksimaltold, der gælder for disse eksporterende producenter, når der skal pålægges told. I betragtning af at de malaysiske eksporterende producenter, for hvem der er konstateret dumping, kun repræsenterer en mindre andel af eksporten fra Malaysia, blev det, som nævnt i betragtning 72 ovenfor, anset for hensigtsmæssigt at basere beregningen på landsplan på en ekstrapolering af resultaterne for hele stikprøven.

3. THAILAND

3.1. Normal værdi

- (76) Tre selskabers salg på hjemmemarkedet var globalt repræsentativt. Da de eksporterede typer og typerne solgt på hjemmemarkedet imidlertid ikke svarede til hinanden, skulle den normale værdi for disse selskaber beregnes i henhold til ovenfor beskrevne metode. For selskaberne uden repræsentativt salg på hjemmemarkedet skulle normalværdien også beregnes i henhold til den ovenfor beskrevne metode.

(77) For disse tre selskaber blev hjemmemarkeds-SA&G på grundlag af deres egne salg på hjemmemarkedet anvendt. For de to selskaber uden repræsentativt salg på hjemmemarkedet blev der fastsat et beløb til SA&G-omkostninger på grundlag af de gennemsnitlige SA&G-omkostninger for de tre selskaber med salg på hjemmemarkedet.

(78) For to af selskaberne med repræsentativt salg på hjemmemarkedet blev den fortjeneste, der var opnået i normal handel, anvendt. For det tredje selskab med repræsentativt salg på hjemmemarkedet kunne selskabets egen fortjeneste ikke anvendes, da mindre end 10 % af salget fandt sted i normal handel.

(79) Da der ikke var nogen thailandsk eksportør, der havde et samlet fortjenstgivende hjemmemarkedssalg, blev en rimelig fortjenstmargen, baseret på ét thailandsk selskabs fortjeneste på hjemmemarkedet inden for samme varekategori, anvendt til beregning af normalværdien for de to selskaber uden hjemmemarkedssalg og for det ene selskab med under 10 % af hjemmemarkedssalget i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 26, stk. 6, litra c).

3.2. Eksportpris

(80) Eksporten fra de fem samarbejdsvillige eksporterende producenter fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportpriserne var derfor baseret på de priser, der faktisk betaltes eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

3.3. Sammenligning

(81) Den normale værdi og eksportpriserne blev sammenlignet af fabrik, som beskrevet ovenfor, med justeringer, hvor dette var relevant, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10.

3.4. Dumpingmargener

(82) Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør dumpingmargenerne følgende:

— King Pac Industrial Co. Ltd., Chonburi og Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3 %
— Multibax Public Co., Ltd, Chonburi	5,1 %
— Naraipak Co., Ltd og Narai Packaging (Thailand) Ltd, Bangkok	10,4 %
— Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd, Bangkok	6,8 %
— Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd, Nakhonpathom	5,8 %
— Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven	7,9 %
— Alle andre selskaber	14,3 %

4. FOLKEREPUBLIKKEN KINA

4.1. Markedsøkonomisk behandling og individuel behandling

(83) I antidumpingundersøgelser vedrørende import fra Kina fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), i henhold til stk. 1 til 6, for de eksporterende producenter, der opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c). Til orientering er disse kriterier kort beskrevet herunder:

1) virksomhedens beslutninger og omkostninger bestemmes på grundlag af markedssignaler og uden nogen omfattende statslig indgriben

2) virksomhederne skal benytte regnskabsforskrifter, som revideres uafhængigt i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder og anvendes til alle formål

3) ingen væsentlige forvridninger er videreført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system

4) retssikkerhed og stabile forhold garanteres af konkurs- og ejendomslove, og

5) valutaomregninger skal finde sted til markedskurs.

(84) Ud af de samarbejdsvillige eksporterende producenter i Kina, der indgik i stikprøveovervejelserne, anmodede 108 om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), og besvarede

ansøgningsformularen herom for eksporterende producenter inden for den fastsatte frist. Tre selskaber anmodede kun om individuel behandling og besvarede ansøgningsformularen om markedsøkonomisk behandling delvist, som krævet. For de ti undersøgte selskaber indhentede Kommissionen alle de oplysninger, som den anså for nødvendige, og kontrollerede ved besøg i de pågældende virksomheder alle de oplysninger, som var afgivet i anmodningerne om markedsøkonomisk behandling.

- (85) Det er blevet konkluderet, at ud af de ti kinesiske eksporterende producenter, der er blevet undersøgt, har de syv påvist, at de opfylder de fem kriterier i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og de bør derfor indrømmes markedsøkonomisk behandling, mens det for én eksporterende producent blev fastslået, at denne ikke burde indrømmes markedsøkonomisk behandling.
- (86) Desuden blev det for så vidt angår de to resterende kinesiske eksporterende producenter, der blev undersøgt, og for én eksporterende producent uden for stikprøven, konstateret, at de havde afgivet urigtige og vildledende oplysninger i betydningen i grundforordningens artikel 18.
- (87) To eksporterende producenter oplyste ikke om deres indbyrdes forbindelser i deres besvarelser i formularen for ansøgning om markedsøkonomisk behandling og i deres besvarelser af antidumpingpørgeskemaet, og en af dem indsendte forfalsket dokumentation for delvist at skjule den eksisterende forretningsmæssige forbindelse.
- (88) I denne sammenhæng bør det bemærkes, at det er Kommissionens faste praksis at undersøge om en koncern af forretningsmæssigt forbundne virksomheder samlet opfylder betingelserne for at få indrømmet markedsøkonomisk behandling. Dette er nødvendigt for at undgå, at en koncern af selskabers salg kanaliseres via et forretningsmæssigt forbundet selskab i koncernen, der har en individuel told og er indrømmet markedsøkonomisk behandling, hvis der pålægges foranstaltninger. Hvis et datterselskab eller andet forretningsmæssigt forbundet selskab fremstiller og/eller sælger den pågældende vare, skal alle sådanne forretningsmæssige forbundne selskaber derfor erklæres forretningsmæssigt forbundne for at sikre, at de forretningsmæssigt forbundne selskaber får én dumpingmargen, hvis der pålægges foranstaltninger. Alle forretningsmæssigt forbundne selskaber involveret i fremstilling eller salg af den pågældende vare skal besvare ansøgningsformularen vedrørende markedsøkonomisk behandling, for at der kan foretages en undersøgelse af, om de også opfylder kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Alle forretningsmæssigt forbundne producenter skal også besvare spørgeskemaet.

- (89) I den foreliggende sag forsøgte de forretningsmæssigt forbundne selskaber, selv om de begge individuelt opfyldte deres forpligtelse om at indsende ansøgningsformularen for markedsøkonomisk behandling, at skjule deres forretningsmæssige forbindelse. Da denne forbindelse ikke var angivet, blev et af de to forretningsmæssigt forbundne selskaber ikke, som det ellers er normalt, undersøgt sammen med det andet, som var udvalgt til stikprøven. De oplysninger, der blev fremsendt til Kommissionen, muliggjorde således ikke en ordentlig undersøgelse af alle de forretningsmæssigt forbundne selskaber i koncernen. Resultatet heraf var, at det ikke for koncernen som helhed, kunne bestemmes, om den opfyldte betingelserne for markedsøkonomisk behandling.
- (90) Både den undersøgte eksporterende producent og det forretningsmæssigt forbundne selskab, en producent involveret i fremstilling og salg af den pågældende vare, blev erklæret ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter.
- (91) For så vidt angår det andet resterende selskab blev det påvist, at det bevidst havde indsendt urigtige oplysninger i besvarelsen af spørgeskemaet vedrørende eksportsalg, og der blev fundet forfalskede eksportfakturaer under kontrolbesøget som beskrevet i betragtning 112 nedenfor. Da det var blevet erklæret en ikke-samarbejdsvillig eksportør, blev det ikke anset for relevant at træffe en afgørelse vedrørende ansøgningen om markedsøkonomisk behandling, idet der ikke kunne beregnes en individuel margen for dette selskab under disse omstændigheder.
- (92) De pågældende eksporterende producenter og EF-erhvervsgrenen fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til ovennævnte undersøgelsesresultater.
- (93) Den kinesiske eksporterende producent omhandlet i betragtning 85 kunne ikke godtgøre, at han opfyldte kriterium 1, 2 og 3 ovenfor, og markedsøkonomisk behandling blev derfor afvist. Undersøgelsen af dette selskab og forretningsmæssigt forbundne selskaber viste at koncernen omfatter to producerende enheder, hvor det ene er et kinesisk selskab og det andet en kinesisk filial af et moderselskab i Hongkong. Selskabet kunne ikke godtgøre, at ledelsen af denne filial ikke finder sted uden den kinesiske stats indflydelse. Desuden er det anført i det kinesiske produktionsselskabs erhvervslicens, at en minimumsprocentdel af produktionen skal eksporteres.

Selskabet hævdede, at det af de lokale myndigheder ville kunne få tilladelse til at sælge på hjemmemarkedet, dvs. opnå en erhvervslicens uden begrænsninger. Selskabet dokumenterede dog ikke denne påstand og anmodede heller ikke om fjernelse af begrænsningen i erhvervslicensen, ligesom det heller ikke ændrede stiftelsesoverenskomsten, hvori eksportkravet også indgik. Derfor må det konkluderes, at selskabet ikke leverede fyldestgørende bevis for, at det frit og fleksibelt kan sælge på grundlag af markedsvilkårene, idet dette også ville omfatte muligheden for at sælge på hjemmemarkedet. Denne begrænsning skyldes væsentlig statslig indgriben, nemlig en erhvervslicens, der begrænser selskabets aktivitetsområde til eksportmarkedet.

beslutninger på grundlag af markedsvilkårene, og at det første kriterium for markedsøkonomisk behandling derfor ikke var opfyldt. Dette selskab fremsendte dog dokumentation for, at disse begrænsninger var blevet fjernet i marts 2006. Selskabet godtgjorde også dets beslutning om ikke at sælge på hjemmemarkedet i perioden indtil og i undersøgelsesperioden, ved at fremlægge dokumentation for, at denne beslutning udelukkende var truffet ud fra selskabets situation og markedsudsigterne, og at der derfor til trods for kravet om eksportsalg i erhvervslicensen, i virkeligheden ikke var tale om statslig indgriben. I betragtning af at kravet om eksportsalg ikke længere indgår i selskabets erhvervslicens, og at selskabet har godtgjort, at den øjensynlige begrænsning allerede var forældet før dens fjernelse, opfylder selskabet det første kriterium for markedsøkonomisk behandling.

(94) Ovenstående betyder, at selskabets anmodning om individuel behandling også blev afvist, fordi selskabet ikke opfylder kriteriet i grundforordningens artikel 9, stk. 5, litra b), om at eksportpriser og -mængder fastsættes frit.

(95) For så vidt angår kriterium 2 anses det, idet filialen af moderselskabet fra Hongkong ikke drives på kontantbasis, at dets regnskaber ikke opfylder periodiseringsprincippet i overensstemmelse med de internationale standarder for regnskabsføring (IAS). Den manglende adskillelse af denne filials operationer i forhold til det andet produktionsselskabs operationer skaber desuden alvorlig tvivl om regnskabernes nøjagtighed, især med hensyn til omkostninger, i begge enheder. Derfor kan det andet kriterium for markedsøkonomisk behandling ikke anses for at være opfyldt.

(96) For så vidt angår denne filials rettigheder til brug af jord og fabriksbygning har selskabet ikke klart påvist, hvordan disse blev erhvervet, eller om de kan afskrives. Derfor kan det tredje kriterium for markedsøkonomisk behandling ikke anses for at være opfyldt, idet selskabet ikke har påvist, at ingen forvridninger er videreført fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system med hensyn til rettigheder til brug af jord og erhvervelse af fabriksbygning.

(97) I en anden kinesisk eksporterende producents erhvervslicens og stiftelsesoverenskomst indgik en bestemmelse om, at 100 % af selskabets produktion skulle eksporteres. Selskabet var således underlagt en eksportforpligtelse i undersøgelsesperioden, og Kommissionen konkluderede i første omgang, at det ikke frit kunne træffe forretnings-

(98) Den kinesiske stat og flere eksportører anførte, at Kommissionen kun traf en afgørelse om markedsøkonomisk behandling med hensyn til selskaberne i stikprøven og derved ikke tog hensyn til anmodningen om markedsøkonomisk behandling fra ca. 100 selskaber uden for stikprøven. Ifølge dem er Kommissionen forpligtet til at træffe individuelle afgørelser med hensyn til indsendte anmodninger om markedsøkonomisk behandling, uanset om en eksportør er med i stikprøven eller ej.

(99) Det skal først bemærkes, at Kommissionen i denne procedure stod over for et hidtil uset antal samarbejdsvillige eksportører, nemlig over 100. På denne baggrund var det nødvendigt for Kommissionen at sikre, at undersøgelsen kunne udføres med de til rådighed værende ressourcer inden for den lovmæssigt fastsatte tidsfrist og uden, at det gik ud over standarderne for vurdering af krav om markedsøkonomisk behandling.

(100) Kommissionen mener, at den nuværende bestemmelse om stikprøver (grundforordningens artikel 17) fuldt ud dækker situationen med hensyn til selskaber, der anmoder om markedsøkonomisk behandling. Eksportører er som følge af selve stikprøveprocedurens natur udelukket fra individuel vurdering i både lande med markedsøkonomi og lande med overgangsøkonomier, og de konklusioner, der foretages med hensyn til stikprøven, udvides til også at omfatte dem.

- (101) Grundforordningens artikel 17 fastlægger en generel metode til behandling af situationer, hvor en individuel undersøgelse ikke længere er mulig som følge af et stort antal involverede selskaber, dvs. anvendelse af en repræsentativ stikprøve. Der er ingen grund til, at denne metode ikke også kan anvendes, når det store antal involverede selskaber også omfatter et stort antal selskaber, der anmoder om markedsøkonomisk behandling.
- (102) Spørgsmålet om, hvorvidt et selskab i stikprøven ansøgte om og blev indrømmet markedsøkonomisk/individuel behandling eller ej, er et teknisk spørgsmål, der kun er relevant for metoden til bestemmelse af dumpingmargenen. Det påvirker kun de data, der anvendes til beregning af dumpingen, og enten anvendes selskabets egne data eller data fra et referenceland. Som i enhver anden stikprøve fastlægges der et vejet gennemsnit for alle selskaber i stikprøven, uanset den metode, der er anvendt til dumpingberegning for hvert enkelt selskab efter stillingtagen til markedsøkonomisk/individuel behandling. Markedsøkonomisk/individuel behandling bør således ikke forhindre anvendelse af normale stikprøveteknikker.
- (103) Den vigtigste grund til anvendelse af stikprøver er at afbalancere administrative nødvendigheder for at muliggøre en rettidig sagsbehandling inden for de obligatoriske frister, med en individualiseret analyse i videst mulige omfang. Antallet af anmodninger om markedsøkonomisk behandling var i dette tilfælde så stort, at en individuel behandling af anmodningerne — som somme tider finder sted i andre sager — var umulig rent administrativt. Det blev derfor anset for rimeligt også at anvende det vejede gennemsnit for alle selskaberne i stikprøven på alle selskaberne uden for stikprøven i overensstemmelse med kriteriet i betragtning 17 uden hensyntagen til, om selskaberne var indrømmet markedsøkonomisk/individuel behandling eller ej.
- (104) EF-erhvervsgrenen bestred indrømmelsen af markedsøkonomisk behandling af fem af de ovenfor omtalte selskaber.
- (105) EF-erhvervsgrenen anførte, at et af de selskaber, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, generelt betragtes som et statsligt selskab, og at det, fordi det indtil for nyligt har været en af de større statsejede handelskoncerner, sandsynligvis stadig nyder godt af et begunstiget forhold til den kinesiske stat og påvirkes heraf. EF-erhvervsgrenen påpegede også, at overførslen af aktiver fra det tidligere statsejede selskab til det nuværende selskab har potentielle overførselsvirkninger. Kommissionen kontrollerede dette selskabs ejerskabsforhold og kontrolstruktur og konkluderede, at det siden 2002 er blevet ledet af private investorer uden statsstyring. Kommissionen undersøgte også overførslen af aktiver fra det statsejede selskab og mener, at det er godtgjort, at denne fandt sted på markedsøkonomiske vilkår. Der er ikke forelagt dokumentation, der anfægter denne konklusion. EF-erhvervsgrenen anførte også, at selskabet, fordi det havde modtaget eksportstøtte, ikke burde indrømmes markedsøkonomisk behandling. Omfanget og arten af denne støtte berettiger dog ikke til at afvise markedsøkonomisk behandling.
- (106) Med hensyn til et andet selskab, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, anførte EF-erhvervsgrenen, at, da dets eksport i stort omfang blev fremstillet under forarbejdningsaftaler med det ovenfor omhandlede selskab, burde det også nægtes markedsøkonomisk behandling. Da det imidlertid er blevet konstateret, at førstnævnte selskab opfylder kriterierne for markedsøkonomisk behandling, er der ingen grund til at antage, at dette andet selskab ikke opfylder kriterierne som følge af forarbejdningsaftalerne mellem de to selskaber.
- (107) Med hensyn til et tredje selskab, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, mente EF-erhvervsgrenen, at det forhold, at selskabet endnu ikke har givet overskud, betyder at det ikke opererer på markedsvilkår. Kommissionen fandt imidlertid, at dette ikke er unormalt i en opstartsfase, og at det er foreneligt med markedsøkonomiske vilkår. EF-erhvervsgrenen anførte også, at det forhold, at selskabets erhvervslicens i undersøgelsesperioden indeholdt et minimumskrav med hensyn til eksport, er uforeneligt med det første kriterium for markedsøkonomisk behandling. Kommissionen mener imidlertid, at der ikke var tale om en faktisk begrænsning i undersøgelsesperioden. For det første fordi begrænsningen blev fjernet i erhvervslicensen for 2005, og for det andet fordi den procentvise andel af eksportsalget hele tiden lå betydeligt over den tærskelværdi, der var fastsat i den gamle erhvervslicens, hvilket

tyder på, at begrænsningen i erhvervslicensen allerede var forældet. Endelig anførte EF-erhvervsgrenen, at en revisionsanmærkning vedrørende dette tredje selskabs værdiansættelse af råvarer betyder, at selskabets regnskaber ikke er pålidelige. Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at det forhold, at revisoren foretog denne bemærkning, og at selskabet traf foranstaltninger for at udbedre situationen, bekræfter, at regnskaberne revideres uafhængigt og er pålidelige.

- (108) Med hensyn til et fjerde selskab, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, hævdede EF-erhvervsgrenen, at der foregik statslig indgriben i selskabets arbejdstagerpolitik, idet den lokale myndighed havde godkendt den anvendte ansættelseskontrakt. Denne godkendelse vedrørte imidlertid opstillingen af en kontraktmodel og ikke kontraktens specifikke vilkår. Dette blev derfor ikke anset for statslig indgriben.

- (109) Endelig gjorde EF-erhvervsgrenen indsigelse mod indrømmelse af markedsøkonomisk behandling af det femte selskab, hvis stiftelsesoverenskomst i undersøgelsesperioden indeholdt en bestemmelse om, at hele produktionen skulle eksporteres. Dette selskab solgte imidlertid den pågældende vare på det kinesiske hjemmemarked både før og i undersøgelsesperioden. I 2005 fjernede selskabet enhver begrænsning fra stiftelsesoverenskomsten, og der er på denne baggrund ingen grund til ikke at indrømme markedsøkonomisk behandling.

- (110) De to kinesiske eksporterende producenter, der er nævnt i betragtning 87 til 90, og som blev erklæret for ikke-samarbejdsvillige, gjorde indsigelser mod Kommissionens tjenestegrenes konklusioner om, at de skulle behandles som ikke-samarbejdsvillige og skulle nægtes markedsøkonomisk behandling. Selskaberne fremkom dog ikke med en overbevisende forklaring eller elementer, der kunne tilbagevise den dokumentation, som Kommissionen råder over, og som blev indsamlet under kontrol på stedet i et af selskaberne. Det blev derfor bekræftet, at de skulle behandles som ikke-samarbejdsvillige producenter i denne procedure og derfor nægtes markedsøkonomisk behandling.

- (111) Det rådgivende udvalg blev hørt, og de direkte berørte parter blev informeret herom. De vigtigste argumenter

fremført af eksportørerne og EF-erhvervsgrenen er allerede blevet behandlet ovenfor.

4.2. Selskabers manglende samarbejde i undersøgelsen

- (112) Kommissionen modtog forskellige angivelser vedrørende det selskab, der er omhandlet i sidste del af betragtning 86, som satte spørgsmålstegn ved rigtigheden af de oplysninger, som Kommissionen modtog ved en kontrol på stedet, og i deres anmodning om markedsøkonomisk behandling og besvarelse af spørgeskemaet. Disse påstande blev kontrolleret, og det blev rent faktisk konstateret, at de eksportfakturaer, der blev fremlagt under kontrollen på stedet, må have været manipuleret, så de angiver en betydeligt højere eksportpris.

- (113) Dette bevismateriale blev forelagt selskabet, som bestred det synspunkt, at dette var tilstrækkeligt til at anse selskabet for ikke-samarbejdsvillig med hensyn til undersøgelsen i henhold til grundforordningens artikel 18. Det var dog ikke i stand til at forklare forskellen mellem disse dokumenter, og det blev derfor bekræftet, at det skulle behandles som ikke-samarbejdsvilligt i denne procedure. I betragtning af arten af manglende samarbejde, dvs. indgivelse af urigtige oplysninger og forfalskning af dokumenter, samt det tidspunkt, hvor dette blev opdaget, dvs. ved undersøgelsens afslutning, må oplysninger indgivet af selskabet afvises totalt, fordi det ikke kan udelukkes, at andre indgivne oplysninger og dokumenter også er påvirket af en sådan adfærd.

4.3. Normal værdi

4.3.1. Fastsættelse af den normale værdi for eksporterende producenter, der er indrømmet markedsøkonomisk behandling

- (114) Tre ud af de syv selskaber, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, havde et globalt repræsentativt salg på hjemmemarkedet. Da de eksporterende typer og typerne solgt på hjemmemarkedet imidlertid ikke svarede til hinanden, skulle den normale værdi for disse selskaber beregnes i henhold til den ovenfor beskrevne metode. For de resterende fire selskaber uden repræsentativt salg på hjemmemarkedet skulle normalværdien også beregnes i henhold til den ovenfor beskrevne metode.

- (115) For de tre selskaber med repræsentativt salg på hjemmemarkedet blev den fortjeneste, der var opnået i normal handel, samt hjemmemarkeds-SA&G på grundlag af deres egne salg på hjemmemarkedet, anvendt.
- (116) For de resterende fire selskaber, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, men som ikke havde repræsentativt salg på hjemmemarkedet, blev der fastsat et beløb til SA&G-omkostninger på grundlag af de gennemsnitlige SA&G-omkostninger for de tre selskaber med repræsentativt salg på hjemmemarkedet.
- (117) Da det kun var én af de kinesiske eksportører, der blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, der havde et samlet fortjenstgivende hjemmemarkedssalg af samme vare, blev en rimelig fortjenstmargen baseret på dette enes selskab indtjening ved salg af samme generelle varekategori på hjemmemarkedet brugt til at beregne en normal værdi for de fire selskaber uden hjemmemarkedsalg i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c).
- 4.3.2. *Fastsættelse af den normale værdi for eksporterende producenter, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling*
- a) Referenceland
- (118) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), skal den normale værdi for eksporterende producenter i lande med overgangsøkonomier, der ikke kan indrømmes markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et referenceland.
- (119) I indledningsmeddelelsen påtænkte det at benytte USA som et egnet referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina. Kommissionen opfordrede alle interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til dette valg.
- (120) Forskellige interesserede parter fremsatte bemærkninger og foreslog Malaysia, Thailand, Indonesien eller Indien som referenceland. Der forelå allerede oplysninger om producenter i Malaysia og Thailand som følge af deres samarbejde i undersøgelsen. Desuden blev andre kendte selskaber i USA, Indonesien og Indien kontaktet med henblik på at afgøre, om disse lande kunne bruges som referencelande. Kun ét selskab i USA og to selskaber i Indien angav, at de var samarbejdsvillige, men der blev ikke modtaget spørgeskemabesvarelser fra nogen af disse producenter.
- (121) Som følge af manglende samarbejde fra selskaber i andre mulige referencelande blev det undersøgt, om Malaysia var et egnet land. Det blev konstateret, at Malaysia havde et repræsentativt hjemmemarked, hvor et bredt varesortiment af den pågældende vare, og et stort antal leverandører sikrede en tilstrækkelig grad af konkurrence. Det fremgik af undersøgelsen, at tre samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven i Malaysia havde et betydeligt hjemmemarkedssalg, der fandt sted i normal handel.
- (122) Efter fremlæggelse af Kommissionens oplysningsdokument, hvor Malaysia blev foreslået som referenceland, anførte EF-erhvervsgrenen, at Kommissionen burde anvende USA som referenceland på grund af det lille hjemmemarked i Malaysia og de høje importafgifter i forhold til USA.
- (123) Dette argument blev afvist på grund af det betydelige hjemmemarkedssalg af den pågældende vare i Malaysia. Desuden blev det konstateret, at selv om importtolden i Malaysia var høj (30 %), nød importen fra ASEAN-landene, som var betydelig, godt af en præferencesats (5 %), hvilket er på linje med tolden i USA. Det skal også bemærkes, at til trods for at Kommissionen gjorde sit bedste, blev der ikke tilbudt samarbejde fra nogen producent af den pågældende vare i USA.

- (124) I betragtning af det manglende samarbejde fra selskaber i USA, Indien og Indonesien, og det forhold at der ikke blev konstateret dumping i Malaysia, blev det besluttet at anvende Malaysia som referenceland for Kina.

b) Normal værdi

- (125) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), blev den normale værdi for den samarbejdsvillige eksporterende producent, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling, fastsat på grundlag af bekræftede oplysninger fra producenten i referencelandet, dvs. på grundlag af de priser, der var betalt eller skulle betales på det malaysiske hjemmemarked for varetyper, der blev solgt i normal handel, jf. den metode, der er beskrevet ovenfor. Hvor det var nødvendigt, blev disse priser justeret for at sikre en fair sammenligning med varetyper, der eksporteres til Fællesskabet af den pågældende kinesiske producent.

- (126) Den normale værdi blev derfor fastlagt som det vejede gennemsnit af de malaysiske samarbejdsvillige producenters salgspriser i normal handel på hjemmemarkedet til kunder, som ikke var forretningsmæssigt forbundne kunder.

4.4. Eksportpris

- (127) De kinesiske eksporterende producenter solgte ved eksport til Fællesskabet enten direkte til uafhængige kunder eller gennem handelsselskaber beliggende i Hongkong og Fællesskabet. Eksportpriserne blev bestemt ved anvendelse af den generelle metode beskrevet ovenfor. For salg, der blev kanaliseret gennem forretningsmæssigt forbundne salgsselskaber i Hongkong, blev der foretaget en justering for provision i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), hvor det blev påvist, at disse forretningsmæssigt forbundne salgsselskaber opfyldte en funktion som kommissionær. Provisionsbeløbet var baseret på salgsselskabets SA&G-omkostninger, og der blev anvendt en fortjenstmargen på 3 % på grundlag af oplysninger indhentet fra ikke-forretningsmæssigt forbundne forhandlere i Hongkong.

4.5. Sammenligning

- (128) Den normale værdi og eksportpriserne blev sammenlignet ab fabrik, som beskrevet ovenfor, med justeringer,

hvor dette var relevant, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10.

- (129) En kinesisk eksporterende producent krævede en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra d), svarende til markedsværdien af forskellen i handelsomfanget mellem eksportsalg og noget af salget på hjemmemarkedet. De beløb, som selskabet anmodede om, kunne dog ikke understøttes gennem tilsvarende forskelle i prisniveauerne på hjemmemarkedet, og en sådan justering blev derfor ikke indrømmet.

4.6. Dumpingmargener

- (130) Udtrykt i procent af cif-importprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, udgør dumpingmargenerne følgende:

— Cedo (Shanghai) Limited og Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co., Ltd, Shanghai	7,4 %
— Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd, Shenzhen	14,8 %
— Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd, Huizhou	4,8 %
— Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd, Longhai	5,1 %
— Sunway Kordis (Shanghai) Ltd og Shanghai Sunway Polysell Ltd, Shanghai	4,8 %
— Suzhou Guoxin Group Co. Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd og Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd, Taicang	7,8 %
— Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd, Zhongshan	5,7 %
— Samarbejdsvillige eksporterende producenter i stikprøven, der ikke er indrømmet individuel behandling, og samarbejdsvillige eksporterende producenter uden for stikprøven	8,4 %
— Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd og Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi (indgår ikke i stikprøven)	12,8 %
— Alle andre selskaber	28,8 %

- (131) En dumpingmargen blev beregnet for det samarbejdsvillige selskab i stikprøven, der ikke blev indrømmet markedsøkonomisk eller individuel behandling, for at beregne en gennemsnitlig dumpingmargen for hele stikprøven. Dette selskab vil dog ikke få en individuel toldsats, som beskrevet nedenfor i betragtning 227, da det ikke blev indrømmet markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling.

E. SKADE

1. PRODUKTIONEN I FÆLLESSKABET

- (132) Den pågældende vare fremstilles i Fællesskabet af hundredvis af producenter. Erhvervsgrenen er meget fragmenteret og består hovedsageligt af små og mellemstore virksomheder.
- (133) Ved beregning af Fællesskabets produktion i undersøgelsesperioden blev Fællesskabets anslåede forbrug, som forklaret i betragtning 158 og 159 nedenfor, anvendt som et udgangspunkt. Importen til Fællesskabet, som registreret af Eurostat, blev trukket fra dette tal for forbruget. Det tal for produktionen, der fremkom derved, blev, hvor det var nødvendigt, justeret på grundlag af oplysninger fremsendt af de nationale producentorganisationer. Denne mængde blev derefter nedsat med produktionsmængderne for de selskaber, der ikke indgik i definitionen af EF-erhvervsgrenen, som omhandlet i betragtning 153 nedenfor. Beregningen resulterede i en samlet fællesskabsproduktion på 1 175 000 tons.
- (134) Nogle eksporterende producenter, importører og detailhandlende anførte, at EF-erhvervsgrenens produktion i forhold til hele EF-produktionen udgør under 25 %, og at proceduren derfor bør afsluttes på grund af manglende tilslutning i den foreliggende sag. Dette var baseret på det argument, at den anslåede mængde af ekstruderet polyethylenfilm anvendt til produktion af den samme vare i henhold til en stor kommerciel leverandør af markedsinformation — AMI ⁽¹⁾ — ville udgøre mere end Fællesskabets tal for produktionen, der var blevet anvendt til vurdering af tilslutningen.
- (135) AMI giver visse oplysninger om polyethylenfilm-industrien i nedennævnte to rapporter, som nogle af parterne har refereret til:

— Polyethylene film extruders, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), og

— Polyethylene film industry in Europe, 7th edition (ISBN 1 904188 17 6).

- (136) På Kommissionens anmodning gav AMI tilladelse til at gengive uddrag af ovennævnte rapporter. Det skal bemærkes, at AMI i udgiverens bemærkninger til disse rapporter anfører, at det ikke påtager sig noget juridisk ansvar for fejl og udeladelser i oplysningerne, uanset om sådanne fejl eller udeladelser skyldes forsømmelighed, uheld eller enhver anden årsag, og at det ikke påtager sig noget ansvar med hensyn til de nævnte firmaer og selskabers status. Tilladelse til gengivelse af oplysninger fra ovennævnte rapporter blev kun givet med forbehold af følgende ansvarsfraskrivelse: »(AMI) er ikke ansvarlig for nogen misfortolkning af vores oplysninger foretaget af nogen af de kontakter i industrien, der er i forbindelse med (Kommissionen), eller for Europa-Kommissionens fortolkning af (AMI's) data«.
- (137) Det skal også bemærkes, at mens AMI giver visse oplysninger om polyethylenfilm-industrien i de to ovennævnte rapporter, fremlægger man ikke noget skøn over markedsstørrelsen i Fællesskabet for den vare, der undersøges. I AMI's rapporter vurderes slutanvendelsen af ekstruderet polyethylenfilm således ⁽²⁾:

Varegruppe	% slutanvendelse af polyethylenfilm
i) Coex/laminatfilm	8,2 %
ii) Anden film	6,8 %
iii) Krympofilm	13,8 %
iv) Strækfilm	14,4 %
v) Landbrug/byggeri	8,0 %
vi) Film på rulle	15,3 %
vii) Kraftige sække	7,5 %
viii) Affaldssække	5,8 %
ix) Indkøbsposer	8,3 %
x) Andre poser/sække	11,9 %
I alt	100 %

⁽¹⁾ Applied Market Information Ltd: www.amiplastics.com

⁽²⁾ AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 12.

- (138) AMI-rapporterne ⁽¹⁾ definerer ikke de nøjagtige metoder til beregning af produktionstal eller forbrug af råvarer. Det anslås i rapporterne, at forbruget af polyethylenfilm til ekstrudering i Europa, som defineret i betragtning 139 nedenfor, har været på 7 699 000 tons i 2004. Når de omtaler produktion, anvender AMI gennemløbstal, som, ligesom det er påvist i undersøgelsen, normalt repræsenterer mængden af polyethylen kørt gennem en ekstruder. For så vidt angår produktionen af sække og poser vil det tal for gennemløb også omfatte en mængde af industriaffald (afklipninger, affald ved opstart og anden ekstruderet film af for dårlig kvalitet), som faktisk genbruges i processen. Genbrug af sådant affald vil derfor medføre dobbelt tælling, idet visse mængder af det oprindelige råmateriale kommer gennem ekstruderingsprocessen mere end en gang.
- (139) AMI udtrykker alle produktionstal som procenttal, der repræsenterer slutanvendelser for forbruget af polyethylen til filmekstrudering i Europa. Rapportens geografiske dækningsområde er Frankrig, Tyskland, Italien, Det Forenede Kongerige, Benelux (Belgien, Nederlandene og Luxembourg), Skandinavien (Danmark, Finland, Norge og Sverige), Spanien, andre vesteuropæiske lande (Østrig, Irland, Grækenland, Portugal, Schweiz) og Centraleuropa (Polen, Ungarn, Rumænien, Tjekkiet og Slovakiet) ⁽²⁾. Rapporten dækker ikke medlemsstaterne Estland, Letland, Litauen, Malta og Cypern, mens den dækker Schweiz, Norge og Rumænien, som ikke falder ind under denne undersøgelse.
- (140) Da AMI-tallene dækker et geografisk område, der er forskelligt fra Fællesskabets område, er det nødvendigt først at fastslå forbruget af polyethylen til ekstrudering i Fællesskabet. I denne forbindelse har to harpikslieferandører i Fællesskabet fremført, at forbruget af polyethylenharpiks til filmekstrudering i Fællesskabet lå inden for et interval på mellem 6 100 000 og 6 500 000 tons i 2004. De mængder, der henvises til nedenfor, er derfor beregnet ved anvendelse af dette forbrugsinterval.
- (141) De parter, der henvises til i betragtning 134 anførte, at kategori vi), viii), ix) og x) i de kategorier, der er anført i betragtning 137 ovenfor, helt eller delvist burde inkluderes under den vare, der undersøges.
- (142) Det synes klart, at kategorien »indkøbsposer« som følge af deres fysiske karakteristika falder ind under den vare, der undersøges, og med hensyn til slutanvendelse repræsenterer de 8,3 % (dvs. mellem 506 300 og 539 500 tons). Det er dog også sandsynligt, at en del af affaldssækkene, der med hensyn til slutanvendelse repræsenterer i alt 5,8 % (dvs. mellem 353 800 og 377 000 tons), ikke falder ind under denne definition, fordi affaldssække sandsynligvis omfatter sække med en tykkelse på mere end 100 mikron, og en del af denne kategori vil derfor ikke falde ind under definitionen.
- (143) Nogle parter hævdede, at indtil 65 % af kategorien »film på rulle«, der med hensyn til slutanvendelse repræsenterer 15,3 % ⁽³⁾, falder ind under definitionen af den vare, der undersøges. I denne forbindelse mindes der om, at AMI selv nævner, at denne kategori omfatter anvendelser som film til vasketøj, hygienefilm, »tissue overwrap« og film til generel overfladebeskyttelse. Det skal bemærkes, at de nævnte slutanvendelser er defineret som »film« og således ikke falder ind under kategorien poser og sække. Desuden har kontrol i marken under undersøgelsen gennemført i syv produktionsanlæg tilhørende fem EF-producenter i to lande vist, at film på rulle, ekstruderet eksternt, ikke blev anvendt til fremstilling af samme vare. Kontrolbesøg hos 21 eksporterende producenter i de tre berørte lande understøttede ikke den påstand, at film på rulle, ekstruderet eksternt, ville blive anvendt til fremstilling af den pågældende vare. På grundlag af ovennævnte må argumentet om, at en stor del af kategorien »film på rulle« skulle inkluderes i produktionen af samme vare i Fællesskabet, afvises.
- (144) Det blev også af nogle parter anført, at den slutanvendelse, der i rapporten betegnes »andre poser/sække«, og som med hensyn til slutanvendelse repræsenterer 11,9 % ⁽⁴⁾, bør inkluderes i produktionstallene for Fællesskabet. Det skal bemærkes, at disse parter ikke dokumenterede denne påstand med hensyn til mængder. Denne kategori betegnes anden film (other film) i »AMI's guide to the polyethylene industry in Europe« i de landespecifikke produktionstal og defineres ikke som poser eller sække på dette niveau. Mens det er uklart, hvilke produkter AMI har regnet med under kategorien »andre sække og poser«, bør i det mindste de produkter, der ikke falder ind under produktbeskrivelsen, udelades fra den anslåede mængde. I denne forbindelse omfatter

⁽¹⁾ AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 10.

⁽²⁾ AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 7.

⁽³⁾ AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 12.

⁽⁴⁾ AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 6.

kategorien »andre sække og poser« ifølge en part også film anvendt til »FFS-emballage« til fødevarer eller »form, fill and seal-packaging«, som er en emballeringsform, hvor en pose formes, fyldes og forsegles i en integreret proces. FFS-udstyr er typisk fuldautomatisk. Denne vare sælges ikke som poser eller sække, og import af varen falder ikke ind under KN-kode 3923 21 00, 3923 29 10 og 3923 29 90. Da de berørte parter overslag over andelen af den vare, der undersøges i denne gruppe, varierede mellem 15 % og 100 % og ikke var dokumenteret, var det ikke muligt at foretage en nøjagtig vurdering af, hvor stor en del af denne gruppe, der burde inkluderes under den vare, der undersøges. I betragtning af det forhold, at der ikke forelå dokumenterede oplysninger herom, blev det anset for rimeligt at inkludere 50 % af denne varekategori ved beregningen. Den produktion, der herved fremkommer i denne gruppe, vil således ligge i intervallet fra 363 000 til 387 000 tons.

- (145) Visse parter anførte, at indtil 1 mio. tons genvindingsmateriale anvendes til fremstilling af samme vare. Ifølge AMI anvendes der da også ca. 1 mio. tons ⁽¹⁾ genvundet materiale til polyethylenekstrudering. AMI angiver ikke nærmere, inden for hvilke varekategorier denne anvendelse finder sted. Kontrol i marken viste desuden, at der er et meget begrænset udbud af genvindingsmateriale fra efterforbrugerleddet på markedet, mens industriaffald fra produktionsprocessen genanvendes effektivt. I denne forbindelse skal det bemærkes, at industriaffald allerede indgår i produktionstillene, når det anvendes som oprindeligt materiale, og en medregning af denne mængde i produktionen ville føre til dobbelttælling. Undersøgelsen viste, at genvundet materiale fra efterforbrugerleddet først og fremmest anvendes til fremstilling af affaldssække. Nogle parter anførte, at indtil 25 % af råmaterialerne til denne kategori af den samme vare ville være genvundet materiale fra efterforbrugerleddet. På grundlag af oplysninger modtaget fra de berørte parter, vil dette kunne svare til 20 % af produktionen af disse poser. Da denne mængde ikke allerede indgår i AMI's overslag over dette produkts slutanvendelse, bør denne mængde lægges til produktionsoverslaget. Der er derfor foretaget en justering på 20 % i mængden af affaldssække, hvilket giver en yderligere produktion af den pågældende vare på mellem 88 000 og 94 000 tons.

- (146) Den samlede produktionsmængde, baseret på redegørelsen i betragtning 135 til 145, ligger herefter i intervallet fra 1 311 000 til 1 398 000 tons for den vare, som undersøgelsen vedrører. Dette skøn omfatter dog alle affaldssække, og det skal gentages, at nogle affaldssække

kan have en tykkelse på over 100 mikron og derved falder uden for varens definition. Dette interval repræsenterer derfor et skøn i overkanten af produktionen.

- (147) For at nå frem til Fællesskabets produktion skal produktionen i selskaber, der er udelukket fra EF-erhvervsgrenen, og som repræsenterer en produktion på 119 000 tons, trækkes fra ovennævnte tal. Dette fører til en produktion i Fællesskabet i intervallet fra 1 193 000 til 1 279 000 tons af den vare, som undersøgelsen drejer sig om. Overslaget over Fællesskabets produktion ved procedurans indledning, der var på 1 240 000 tons, ligger inden for intervallet i denne beregning, og den tærskel på 25 % med hensyn til tilslutning til sagen er opfyldt i forhold til intervallets øverste grænse.

- (148) Ovenstående analyse viser klart, at de oplysninger, som nogle af parterne henviser til i betragtning 134 ikke er tilstrækkeligt til at underminere Kommissionens overslag over Fællesskabets produktion af den vare, som undersøgelsen vedrører, som er omhandlet i betragtning 150 nedenfor.

- (149) På grundlag af ovenstående må disse parter argumenter om manglende tilslutning til klagen afvises.

2. DEFINITION AF EF-ERHVERVSGRENNEN

- (150) Ved indledningen udgjorde de 29 klagen fællesskabsproducenters samlede produktion 331 500 tons, dvs. 26,7 % af den samlede fællesskabsproduktion på 1 240 000 tons ved indledningen. Den samlede produktion for de producenter i Fællesskabet, der var imod proceduren, svarede til mindre end halvdelen af førnævnte mængde for dem, der tilsluttede sig den.

- (151) Desuden skal det bemærkes, at andre 21 selskaber med en samlet produktion på 302 000 tons gav udtryk for tilslutning til klagen på det indledende trin. I alt fandt klagen således tilslutning hos EF-producenter, der repræsenterer mere end 50 % af den samlede produktion på 1 240 000 tons i Fællesskabet.

⁽¹⁾ AMI (www.amiplastics.com), Polyethylene film extruders, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 10.

(152) Under undersøgelsen var der fem af de klagende producenter i Fællesskabet, der ikke samarbejdede i undersøgelsen. Samtidig var der syv andre producenter, der støttede proceduren, der samarbejdede i undersøgelsen.

(153) Andre tre samarbejdsvillige selskaber blev udelukket fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, og deres produktion blev derfor ikke medregnet i EF-erhvervsgrenens produktion, idet ét selskab importerede betydelige mængder fra dets forretningsmæssigt forbundne eksportør i Kina, og to andre selskaber importerede betydelige mængder fra de berørte lande set i forhold til deres produktion i Fællesskabet. Et fjerde selskab, som var imod proceduren, og som ikke samarbejdede i undersøgelsen som producent i Fællesskabet, blev også udelukket fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, da det havde en forretningsmæssigt forbunden eksporterende producent i et af de berørte lande, og det importerede betydelige mængder af den pågældende vare til Fællesskabet set i forhold til dets produktion i Fællesskabet.

(154) Visse parter hævdede, at et selskab, der var imod proceduren, British Polyethylene Industries plc (BPI), var blevet udelukket fra definitionen af EF-erhvervsgrenen og derved fra den samlede produktion i Fællesskabet, mens et andet selskab, der støttede proceduren, Cedo Ltd, var blevet medregnet, selv om begge selskaber var i ensartede situationer med produktion i både Fællesskabet og de berørte lande. I denne forbindelse skal det bemærkes, at begge selskaber blev behandlet på ens grundlag, og begge selskaber blev udelukket af de grunde, der er anført i betragtning 153 ovenfor.

(155) Nogle parter anførte, at to af EF-producenterne i stikprøven burde udelades fra definitionen af EF-erhvervsgrenen, fordi de importerede betydelige mængder af den pågældende vare med oprindelse i Kina og Thailand. I denne forbindelse skal det først bemærkes, at selv om det længe har været praksis, at importerende producenter i Fællesskabet skal udelukkes fra EF-erhvervsgrenen, hvis de enten er beskyttet mod dumping eller drager fordel heraf, skal de ikke udelukkes, hvis det konstateres, at producenterne i Fællesskabet var tvunget til en midlertidig og meget begrænset import som følge af de meget lave priser på fællesskabsmarkedet. I dette tilfælde repræsenterer de to selskabers import i undersøgelsesperioden henholdsvis 1 % og 0,1 % af deres samlede produktion. I betragtning af de små mængder, der er tale om, kan de

to EF-producenter anses for at indgå i definitionen af EF-erhvervsgrenen i betydningen i grundforordningens artikel 4, stk. 1. Argumentet blev derfor afvist.

(156) De 24 klagende producenter i Fællesskabet og de syv andre producenter, der har samarbejdet i undersøgelsen, anses derfor for at udgøre EF-erhvervsgrenen i betydningen i grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4. Disse selskaber repræsenterede i alt ca. 358 000 tons eller 31 % af produktionen i Fællesskabet målt under undersøgelsen.

(157) Det skal bemærkes, at andre ni selskaber, der repræsenterede 57 000 tons af produktionen gav udtryk for tilslutning til undersøgelsen, men disse selskaber formåede dog ikke at samarbejde fuldt ud i undersøgelsen, og blev derfor ikke taget med i definitionen af EF-erhvervsgrenen.

3. FORBRUG I FÆLLESSKABET

(158) Det åbenbare forbrug i Fællesskabet blev fastsat på grundlag af data indberettet i den indgivne klage. De klagendes markedsoplysninger fra forskellige markeder samt data fra markedsoplysninger fra to kommercielle agenturer blev brugt som grundlag. De indsamlede oplysninger vedrørende markederne i Belgien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Spanien blev derefter brugt til at ekstrapolere forbruget i de andre medlemsstater i Fællesskabet.

(159) På grundlag af ovenstående analyse steg Fællesskabets forbrug i den betragtede periode med 6 % fra den betragtede periodes begyndelse, dvs. fra 1 582 000 tons i år 2001 til 1 674 000 tons i undersøgelsesperioden. Nærmere oplysninger (i tons) fremgår af følgende:

Forbrug	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
1 000 tons	1 582	1 618	1 653	1 670	1 674
Indeks	100	102	104	105	106

Kilde: Klagen.

4. IMPORTEN FRA DE BERØRTE LANDE

4.1. Kumulativ vurdering af virkningerne af den pågældende import

- (160) Kommissionen undersøgte, om importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i de berørte lande skulle vurderes kumulativt i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 4. Ifølge denne artikel vurderes følgevirkningerne af importen fra mere end ét land, der samtidig er omfattet af antidumpingundersøgelser, kun kumulativt, hvis det fastslås, at a) den dumpingmargen, der er fastlagt for importen fra hvert af de omhandlede lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i grundforordningens artikel 9, stk. 3, og den importerede mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og mellem de indførte varer og den i Fællesskabet fremstillede samme vare.

- (161) Da den samlede dumpingmargen for Malaysia blev bestemt til at være under 2 %, dvs. under minimumsgrænsen, blev importen fra Malaysia udelukket fra den kumulative vurdering. I den forbindelse blev de dumpingmargener, der blev fastlagt for importen med oprindelse i Kina og Thailand bestemt til at være over den minimumsgrænse på 2 %, der er fastsat i grundforordningens artikel 9, stk. 3. Da importen fra Kina i undersøgelsesperioden repræsenterede en markedsandel på 14,4 % og importen fra Thailand en markedsandel på 4 %, var importmængderne fra Kina og Thailand heller ikke ubetydelige.

- (162) Hvad angår konkurrencevilkårene viste undersøgelsen, at de varer, der blev importeret fra Kina og Thailand, var de samme med hensyn til alle væsentlige fysiske kendetegn. På dette grundlag var sække og poser af plast importeret fra Kina og Thailand desuden indbyrdes udskiftelige, og de blev i den betragtede periode solgt i Fællesskabet

gennem sammenlignelige afsætningskanaler og på sammenlignelige kommercielle vilkår. Importen fra begge lande udviste samme tendenser med hensyn til priser og mængder, og begge viste en betydelig grad af prisunderbud. Derudover skal det erindres, at den importerede vare blev anset for at svare fuldstændigt til sække og poser af plast, der produceres i EF, og som sådan konkurrerer med dem under samme konkurrencevilkår.

- (163) Kommissionen fandt derfor på grundlag af ovenstående, at alle kriterierne i grundforordningens artikel 3, stk. 4, var opfyldt, og at importen fra Kina og Thailand burde undersøges kumulativt.

5. DEN PÅGÆLDENDE IMPORTS MÆNGDE OG MARKEDS-ANDEL

- (164) Dumpingimporten af den pågældende vare med oprindelse i Kina og Thailand, som opgjort af Eurostat, steg fra ca. 219 000 tons i 2001 til 307 000 tons i undersøgelsesperioden, hvilket svarer til en stigning på 40 %. Den kraftige stigning i importen i den betragtede periode har absorberet 96 % af den forbrugsstigning, som fandt sted på EF-markedet i samme periode.

- (165) Al import af den pågældende vare blev angivet under KN-kode ex 3923 21 00 (sække og poser af polymerer af ethylen). Import under KN-kode ex 3923 29 10 (sække og poser af polyvinylchlorid) og ex 3923 29 90 (sække og poser af anden plast) er ikke taget med i beregningerne, fordi der ifølge de foreliggende oplysninger ikke var nogen produktion af sække og poser, hvor polyethylen efter vægt ikke var det vigtigste materiale, og derfor foregår der i øjeblikket ingen import af de varer, der henhører under disse KN-koder

Kumuleret import	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
i 1 000 tons	219	239	288	299	307
Indeks	100	109	132	137	140

- (166) I den betragtede periode steg markedsandelen i Fællesskabet for dumpingimport med oprindelse i Kina og Thailand med 33 % fra 13,8 % i 2001 til 18,3 % i undersøgelsesperioden.

Markedsandel	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Kumuleret	13,8 %	14,8 %	17,4 %	18,0 %	18,3 %
Indeks	100	107	126	130	133

6. IMPORTPRISER OG PRISUNDERBUD

- (167) Oplysningerne om priserne blev udledt af oplysninger fra Eurostat-data på grundlag af de importmængder, der var fastsat ved anvendelse af den ovenfor beskrevne metode. Det fremgik heraf, at de gennemsnitlige cif-priser på importerede varer med oprindelse i Kina og Thailand faldt 14 % i perioden mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Priserne nåede et absolut lavpunkt i 2003 og steg en smule op til undersøgelsesperioden. De nåede dog ikke op på prisniveauet for 2001 og 2002, og de forblev på et lavt niveau.

Importpriser i EUR/kg	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Kumuleret	1,42	1,25	1,09	1,16	1,22
Indeks	100	88	77	82	86

- (168) For at fastsætte størrelsen af prisunderbuddet for den pågældende import baserede Kommissionen sin analyse på de oplysninger, der i løbet af undersøgelsen blev afgivet af de eksporterende producenter i stikprøven og fællesskabsproducenterne i stikprøven. Denne analyse sammenlignede for hver varetype de eksporterende producenters faktiske cif-priser, Fællesskabets grænse, justeret for eventuelle omkostninger efter import med de relevante vejede gennemsnitlige salgspriser til EF-erhvervsgrenens uafhængige kunder, justeret til ab fabrik.
- (169) Denne sammenligning viste, at de pågældende varer med oprindelse i de berørte lande i undersøgelsesperioden på grundlag af varetype som defineret i spørgeskemaet og på grundlag af et vejet gennemsnit blev solgt i Fællesskabet til priser, der for Kina og Thailands vedkommende underbød EF-erhvervsgrenens priser med mellem 4,1 % og 37,9 %, udtrykt som procentdel af sidstnævnte priser.

7. EF-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

7.1. Indledende bemærkninger

- (170) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for erhvervsgrenen i Fællesskabet en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der kunne have indflydelse på erhvervsgrenens situation i den betragtede periode. Analysen blev udført for selskaberne i stikprøven som anført ovenfor. På dette grundlag er erhvervsgrenens resultater med hensyn til priser, lønninger, investeringer, fortjeneste, afkast af investeringer, likviditet og evnen til at rejse kapital blevet fastsat på grundlag af oplysninger

fra selskaberne i stikprøven. For de indikatorer, hvor der foreligger pålidelige oplysninger for EF-erhvervsgrenen som helhed, er disse oplysninger imidlertid også anført herunder for at give et fuldstændigt billede af EF-erhvervsgrenens situation. Skadesfaktorerne — såsom markedsandel, salgsmængde, beskæftigelse, produktionskapacitet, lagerbeholdninger og produktion — er blevet fastlagt for hele EF-erhvervsgrenen.

7.2. Produktionskapacitet, produktion og kapacitetsudnyttelse

- (171) EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet steg i løbet af den betragtede periode med 66 000 tons eller 17 %. I den samme periode steg produktionen kun med 9 %. Dette betyder, at EF-erhvervsgrenens kapacitetsudnyttelsesgrad faldt med 6 %.

Produktion i 1 000 tons	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Produktion	328	346	353	359	358
Indeks	100	105	107	109	109
Produktionskapacitet	399	423	444	463	465
Indeks	100	106	111	116	117
Kapacitetsudnyttelse, %	82	82	80	78	77
Indeks	100	99	97	94	94

Kilde: EF-erhvervsgrenens besvarelser af spørgeskemaer.

7.3. Lagerbeholdninger

- (172) Seks selskaber uden for stikprøven kunne ikke give konsekvente oplysninger om deres lagerbeholdninger, fordi deres lagerstyringssystemer ikke gav tilstrækkelige oplysninger med hensyn til samme vare. Oplysningerne fra disse selskaber måtte derfor udelades ved analysen af lagerbeholdningerne for den betragtede periode. Denne analyse er baseret på oplysninger leveret af producenterne i stikprøven og 20 producenter uden for stikprøven.

Lagre	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Tons	24 110	26 446	26 757	25 016	28 994
Indeks	100	110	111	104	120

Kilde: EF-erhvervsgrenens besvarelser af spørgeskemaer.

- (173) I undersøgelsesperioden svarede lagerbeholdningerne af færdigvarer til ca. 8 % af EF-erhvervsgrenens samlede produktionsmængde. EF-erhvervsgrenens slutlagre steg først med 11 % i 2003, og faldt derefter med 7 procentpoint i 2004, for endelig at stige med 20 procentpoint i undersøgelsesperioden i forhold til 2001.

7.4. Salgsmængde, markedsandel og vækst

- (174) EF-erhvervsgrenens salg steg med 10 % i løbet af den betragtede periode. Det nåede et højdepunkt i 2004, men faldt så en smule i undersøgelsesperioden. Den samlede proportionelle stigning var større end stigningen i det samlede forbrug, som var på 6 %.

Salgsmængde	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Tons	308 068	330 103	334 818	341 701	338 940
Indeks	100	107	109	111	110

Kilde: EF-erhvervsgrenens besvarelser af spørgeskemaer.

- (175) EF-erhvervsgrenens markedsandel steg med 4 % i løbet af den betragtede periode. Efter en første stigning på 5 % mellem 2001 og 2002 forblev den uændret indtil 2004 og udviste et lille fald i undersøgelsesperioden. Samtidig steg Fællesskabets forbrug med 6 % i den betragtede periode. EF-erhvervsgrenen var derfor i stand til at udnytte fordelene ved markedsvæksten mellem 2001 og undersøgelsesperioden.

Markedsandel	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
%	19,5 %	20,4 %	20,3 %	20,5 %	20,2 %
Indeks	100	105	104	105	104

Kilde: EF-erhvervsgrenens besvarelser af spørgeskemaer.

7.5. Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

- (176) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt i den betragtede periode med 1 %. I samme periode steg dens produktivitet målt som output pr. beskæftiget person pr. år med 10 %.

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Antal ansatte	3 325	3 353	3 381	3 338	3 302
Indeks	100	101	102	100	99
Produktivitet: produktion pr. ansat	99	103	104	108	108
Indeks	100	104	105	109	109

Kilde: EF-erhvervsgrenens besvarelser af spørgeskemaer.

- (177) I den betragtede periode steg de samlede årlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med 7 %. Efter en stigning på 8 % mellem 2001 og 2004 faldt gennemsnitslønnen med 1 % mellem 2004 og undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Samlede arbejdskraftomkostninger pr. ansat i EUR	32 801	34 507	34 794	35 533	35 217
Indeks	100	105	106	108	107

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra den del af EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven.

7.6. Salgspriser

- (178) Den gennemsnitlige netto salgspris for EF-erhvervsgrenens producenter i stikprøven faldt fra 1,50 EUR pr. kg i 2001 til 1,47 EUR pr. kg i undersøgelsesperioden. Priserne faldt først med 4 % i 2002 og derefter med yderligere 2 % i 2003. Mellem 2003 og 2004 viste de en lille stigning på 0,7 % og steg med yderligere 3,5 % i undersøgelsesperioden. Denne ret stabile prisudvikling bør ses i lyset af udviklingen i råvarepriserne, som steg betydeligt, nemlig med 23 %.

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Salgspriser til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder i EF i EUR/kg	1,50	1,44	1,41	1,42	1,47
Indeks	100	96	94	95	98

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra den del af EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven.

7.7. Rentabilitet

- (179) Rentabiliteten af de af stikprøven omfattede EF-producenters salg i EF til ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder faldt i den betragtede periode med 82 %. I årene 2001 til 2002 havde den del af EF-erhvervsgrenen, der indgår i stikprøven, stadig en bæredygtig rentabilitet. Mellem 2002 og undersøgelsesperioden udviste rentabiliteten imidlertid et kraftigt og vedvarende fald og nåede kun op på 1,1 % i undersøgelsesperioden, og flere selskaber i stikprøven kunne registrere tab.

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Rentabilitet	6,3 %	6,9 %	4,0 %	2,5 %	1,1 %
Indeks	100	110	63	40	17

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra den del af EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven.

7.8. Investeringer og afkast af investeringer

- (180) EF-erhvervsgrenens årlige investeringer i produktionen af samme vare faldt med 30 % i den betragtede periode, fra ca. 16 mio. EUR til mindre end 12 mio. EUR.

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Investeringer (1 000 EUR)	16 474	20 956	11 363	16 830	11 507
Indeks	100	127	69	102	70

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra den del af EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven.

- (181) EF-erhvervsgrenens producenter i stikprøven havde et afkast af deres investeringer, udtrykt som resultatet før skat i procent af den bogførte gennemsnitlige primo- og ultimonettoværdi af aktiver, der benyttes til produktion af samme vare, der faldt kraftigt som følge af den faldende rentabilitet. Mens afkastet af investeringer var stabilt fra 2001 til 2002, faldt det derefter kraftigt til 6 % i undersøgelsesperioden, hvilket repræsenterer et samlet fald på 84 % fra 2001 til undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Afkast af investeringer, %	37 %	37 %	20 %	12 %	6 %
Indeks	100	100	54	32	16

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra den del af EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven.

7.9. Likviditet

- (182) EF-erhvervsgrenens producenter i stikprøven havde en nettolikviditet fra driftsaktiviteterne i den betragtede periode. Udtrykt som en procentdel af omsætningen viste nettolikviditeten imidlertid et markant fald, især i undersøgelsesperioden, på linje med den faldende rentabilitet.

	2001	2002	2003	2004	Undersøgelsesperioden
Likviditet (1 000 EUR)	14 965	23 307	17 652	17 598	4 706
Indeks	100	156	118	118	31

Kilde: Besvarelser af spørgeskemaer fra den del af EF-erhvervsgrenen, der indgik i stikprøven.

7.10. Evnen til at rejse kapital

- (183) EF-erhvervsgrenen består generelt af små eller mellemstore virksomheder. EF-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital blev derfor til en vis grad indskrænket i den betragtede periode, især i den sidste del heraf, da rentabiliteten blev meget ringe.

18,3 % i undersøgelsesperioden. Det skal bemærkes, at dumpingimporten i undersøgelsesperioden tegnede sig for ca. 57 % af den samlede import til EF af den pågældende vare. Desuden blev EF-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden underbudt betydeligt (fra 4,1 % til 37,9 %) af den pågældende import af den pågældende vare. Som følge heraf blev EF-erhvervsgrenens priser trykket og nåede næsten ned på et nulpunkt.

7.11. Genrejsning efter tidligere dumping eller subsidiering

- (184) EF-erhvervsgrenen har ikke været i en situation, hvor den skulle overvinde følgerne af en tidligere skadelig dumping eller subsidiering.

- (187) EF-erhvervsgrenens situation blev forværret i den betragtede periode. EF-erhvervsgrenen blev udsat for et dramatisk fald på 5,2 procentpoint i rentabiliteten og nærmede sig nulpunktet i undersøgelsesperioden. Afkastet af investeringer faldt samtidigt med 31 procentpoint, og der var et betydeligt fald i likviditeten på 69 %. Desuden faldt kapacitetsudnyttelsen med 5 %, salgsspriserne faldt med 2 %, beskæftigelsen faldt med 1 %, slutlagrene steg med 20 %, investeringerne faldt med 30 % og evnen til at rejse kapital blev gradvist forværret.

7.12. Dumpingmargenens størrelse

- (185) Virkningerne på EF-erhvervsgrenen af størrelsen af den faktiske dumpingmargen må i betragtning af mængden og priserne på importen fra Kina og Thailand siges at være betydelig.

8. KONKLUSION OM SKADE

- (186) Undersøgelsen af ovennævnte faktorer viser, at dumpingimporten blev forøget kraftigt mellem 2001 og undersøgelsesperioden, både med hensyn til mængde og markedsandel. Mængden voksede således med 40 % i den betragtede periode og opnåede en markedsandel på

- (188) EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet steg i et vist omfang i den betragtede periode. Dette skal dog ses i sammenhæng med den samlede EF-produktion, som blev ramt af lukningen af en række selskaber, der havde en produktionskapacitet på over 140 000 tons. EF-erhvervsgrenen øgede produktionskapaciteten ved at erhverve produktionsaktiver fra de lukkede selskaber.

- (189) Det konkluderes derfor, at EF-erhvervsgrenen befinder sig i en vanskelig økonomisk og finansiell situation og har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. INDLEDNING

- (190) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, undersøgte Kommissionen, om dumpingimporten med oprindelse i Thailand og Kina har påført EF-erhvervsgrenen en sådan skade, at den må betragtes som væsentlig. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, som på samme tid kunne have forvoldt EF-erhvervsgrenen skade, blev undersøgt for at sikre, at skade forvoldt af sådanne faktorer ikke blev tilskrevet dumpingimporten.

2. DUMPINGIMPORTENS VIRKNING

- (191) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden steg mængden af dumpingimport med oprindelse i Kina og Thailand med 40 %. Samtidig steg denne imports markedsandel fra 13,8 % i 2001 til 18,3 % i undersøgelsesperioden. Importpriserne fra disse lande faldt betydeligt i den betragtede periode og underbød EF-erhvervsgrenens priser med mellem 4,1 % og 37,9 %.

- (192) Denne underbydning er på gennemsnitsbasis resultatet af en prisfastsættelse, der ikke dækker alle omkostningerne i markedsføringskæden.

- (193) Den betydelige stigning i importmængden til meget lave priser eller dumpingpriser og importens erobring af markedsandele i den betragtede periode faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation i samme periode, især med hensyn til rentabilitet, salgspriser, slutlagre, investeringer, kapacitetsudnyttelse, likviditet, evne til at rejse kapital og afkast af investeringer.

- (194) Det konkluderes derfor, at presset fra de pågældende importerede varer spillede en afgørende rolle for den skade, der er blevet påført EF-erhvervsgrenen.

3. VIRKNINGER AF ANDRE FAKTORER

3.1. Andre EF-producenters resultater

- (195) For så vidt angår andre EF-producenters salg faldt dette med 7,1 % i mængde mellem 2001 og undersøgelsesperioden og med 7,8 % i markedsandel i samme periode. Der var intet, der tydede på, at de andre EF-producenters priser var lavere end for den samarbejdsvillige EF-erhvervsgren, eller at deres generelle situation var anderledes. Derfor konkluderes det, at de varer, der blev produceret og solgt af de øvrige EF-producenter, ikke bidrog til den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen.

3.2. Import fra andre tredjelande

- (196) Ifølge oplysninger afledt fra Eurostat steg mængden af import med oprindelse i andre tredjelande (f.eks. Malaysia, Tyrkiet, Indien og Indonesien) med 22 % i den betragtede periode og nåede op på et niveau på ca. 231 000 tons i undersøgelsesperioden. Dette svarer til en markedsandel på 13,8 %. I samme periode faldt priserne på disse importerede varer med 11 % (fra 1,66 EUR/kg i 2001 til 1,48 EUR/kg i undersøgelsesperioden). Det skal imidlertid bemærkes, at gennemsnitsprisen på denne import lå højere end gennemsnitsprisen på import med oprindelse i Kina og Thailand i undersøgelsesperioden og endda lidt højere end EF-erhvervsgrenens priser. Derfor konkluderes det, at importen fra andre tredjelande ikke har bidraget væsentligt til den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen.

3.3. Råvarepriser

- (197) Det blev hævdet af nogle parter, at prisen på polyethylen har været historisk lavere i Asien end i EU. Udviklingen i polyethylenpriserne viser imidlertid, at råvarepriserne i Asien har svinget både under og over de tilsvarende priser i Europa i den betragtede periode. På grundlag af de tal, der er fremlagt af disse parter vedrørende situationen i Kina, faldt den gennemsnitlige prisforskel for råvarer i Kina i sammenlignet med EU fra 20,3 % til 12,3 % mellem 2001 og 2004, mens den gennemsnitlige prisforskel for den endelige vare steg fra 0,7 % til 14,8 %. Da udviklingen i råvarepriserne skulle have medført en faldende prisforskel i de endelige varer i stedet for en stigende forskel, viste undersøgelsen, at der ikke er nogen logisk sammenhæng mellem udviklingen i råvarepriser og priserne på de endelige varer, der eksporteres til Fællesskabet. Tværtimod klarede EF-erhvervsgrenen sig forholdsvis godt i 2001, selv om prisforskellen var på sit højeste, mens den befandt sig i en dårlig situation i 2004 og i undersøgelsesperioden, hvor prisforskellene var meget mindre. Det må derfor konkluderes, at forskellene i råvarepriser ikke kan anses for i betydende grad at have bidraget til den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen er blevet påført.

- (198) Nogle parter hævdede endvidere, at den skade, som EF-erhvervsgrenen havde lidt, ikke skyldtes dumpingimporten, men en stigning i prisen på polyethylen i Fællesskabet i den betragtede periode. I denne forbindelse skal det bemærkes, at priserne på polyethylen faktisk er steget på gennemsnitsbasis i den betragtede periode. EF-erhvervsgrenen var dog ikke i stand til at sætte deres salgspriser tilsvarende op. Denne manglende prisfleksibilitet skyldes et samtidigt opsving i dumpingimport med oprindelse i Kina og Thailand til priser, der er i betydelig grad underbød EF-erhvervsgrenens priser, og som på gennemsnitsbasis ikke engang dækkede produktionsomkostningerne i Kina og Thailand. Under disse omstændigheder må det konkluderes, at dumpingimporten har udsat EF-erhvervsgrenen for et stærkt prispres, og at denne derfor ikke har haft mulighed for at kompensere for stigningen i råvarepriser ved at øge salgspriserne tilsvarende.
- (199) Endelig mindes der om, at det i forbindelse med undersøgelsen af en årsagssammenhæng skal fastslås, om dumpingimporten (med hensyn til priser og mængder) har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, eller om en sådan væsentlig skade kan skyldes andre faktorer. I denne henseende bestemmes det med hensyn til priser i grundforordningens artikel 3, stk. 6, at det skal bevises, at dumpingimportens prisniveau har forvoldt skade. Der henvises derfor blot til en forskel mellem prisniveauet for dumpingimport og prisniveauet for EF-erhvervsgrenen. Der er således ikke noget krav om at analysere de faktorer, der påvirker prisniveauet for importen, f.eks. arbejdskraftsomkostninger, råvarepriser eller SA&G-omkostningsniveauet.
- (200) Ovenstående bekræftes også af ordlyden i grundforordningens artikel 3, stk. 7, der henviser til andre kendte faktorer end dumpingimporten. Listen over de andre kendte faktorer i denne artikel indeholder således ingen henvisning til nogen faktor, der påvirker dumpingimportens prisniveau. Hvis eksporten foregår til dumpingpriser, og selv om den har nydt godt af en gunstig udvikling i råvarepriserne, er det vanskeligt at se, hvorledes den gunstige udvikling i sådanne input-priser kan udgøre en anden skadesfaktor.
- (201) Analysen af de faktorer, der påvirker dumpingimportens prisniveau, uanset om der er forskelle i råvarepriserne eller andet, kan således ikke tillægges afgørende betydning og ville være mere vidtgående end det, der kræves i grundforordningen. På dette grundlag må argumenterne vedrørende råvarepriser afvises.
- #### 4. KONKLUSION OM ÅRSAGSSAMMENHÆNG
- (202) EF-erhvervsgrenens dårlige situation faldt sammen med en kraftig stigning i importen fra Kina og Thailand og et væsentligt prisunderbud i forbindelse med denne import.
- (203) For så vidt angår import fra andre tredjelande må det i betragtning af dens lavere markedsandel i undersøgelsesperioden end den pågældende import, og især dens gennemsnitspriser, der i undersøgelsesperioden var højere end den pågældende imports gennemsnitspriser og ikke mindst højere end EF-erhvervsgrenens gennemsnitspriser, konkluderes, at disse faktorer ikke i betydelig grad kan have bidraget til den skade, der er påført EF-erhvervsgrenen. Virkningen af prisforskellene på råvarer i EF og i de berørte lande med hensyn til EF-erhvervsgrenens negative udvikling med hensyn til rentabilitet, resultater og faldende markedsandel var ubetydelig og burde rent faktisk have bidraget positivt til EF-erhvervsgrenens situation.
- (204) De interesserede parter fremførte ikke andre faktorer, som samtidig kunne have skadet EF-erhvervsgrenen, og der blev heller ikke under undersøgelsen identificeret sådanne andre faktorer.
- (205) I betragtning af ovenstående analyse, hvor der omhyggeligt sondres mellem alle kendte faktors virkning på EF-erhvervsgrenens situation og dumpingimportens skadelige virkning, bekræfter undersøgelsen, at de øvrige faktorer ikke i sig selv ændrer det forhold, at den konstaterede skade må tilskrives dumpingimporten.
- (206) Det konkluderes derfor, at dumpingimporten med oprindelse i Kina og Thailand har forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

- (207) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 21 blev det undersøgt, om der til trods for konklusionerne om skadevoldende dumping er tvingende årsager til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Det er blevet overvejet, hvilke virkninger eventuelle foranstaltninger vil have for alle parter i proceduren, og hvilke følger det vil få, hvis der ikke træffes nogen foranstaltninger.

1. EF-ERHVERVSGRENENS INTERESSER

- (208) Indførelsen af foranstaltninger forventes at hindre yderligere fordrejninger og genskabe redelige konkurrencevilkår på markedet. EF-erhvervsgrenen er en konkurrencedygtig og levedygtig industri, hvilket understreges af situationen i 2001, hvor det gik relativt godt til trods for skarp konkurrence på verdensplan. Indførelsen af foranstaltninger skulle således gøre det muligt at øge markedsandelen og forhøje salgspriserne for derved at opnå det rimelige fortjenstniveau, der er nødvendigt for at forbedre erhvervsgrenens finansielle situation. Det vil også give den mulighed for at fortsætte investeringer i produktionsanlæg og således sikre EF-erhvervsgrenens overlevelse.

- (209) Hvis der derimod ikke indføres antidumpingforanstaltninger, er det sandsynligt, at forværringen af EF-erhvervsgrenens allerede alvorlige situation fortsætter. Erhvervsgrenen vil ikke være i stand til at foretage de investeringer, der kræves for at kunne konkurrere effektivt med dumpingimporten fra de pågældende tredjelande. Dette vil i nær fremtid tvinge flere selskaber til at indstille produktionen og fyre deres ansatte. De 3 300 direkte arbejdspladser i den samarbejdsvillige EF-erhvervsgren ville være i fare. Den samlede EF-produktion af sække og poser involverer ca. 12 000 arbejdspladser, først og fremmest i små og mellemstore virksomheder. Hvis EF-produktionen indstilles, vil Fællesskabet blive mere afhængigt af leverandører uden for Fællesskabet.

- (210) Det kan derfor konkluderes, at antidumpingforanstaltninger vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at overvinde virkningerne af den skadevoldende dumping, som den har været udsat for, og at antidumpingforanstaltningerne vil være i EF-erhvervsgrenens interesse.

2. IKKE-FORRETNINGSMÆSSIGT FORBUNDNE IMPORTØRERS/FORHANDLERES OG DETAILHANDLERES INTERESSER

- (211) Kommissionen sendte spørgeskemaer til fire stikprøveudvalgte importører/forhandlere, der repræsenterede 9 % af

det samlede salg af importen fra de berørte lande. Det var dog kun to importører/forhandlere, der tegner sig for 3 % af den samlede import fra de berørte lande, der besvarede spørgeskemaet. De samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importører anførte, at hvis der blev indført foranstaltninger, ville salgsprisen for den pågældende vare stige, og forbrugerne ville skulle betale mere for den pågældende vare, og virkningen af tolden ville således blive lagt over på forbrugerne. Der ville derfor være en begrænset negativ virkning for de ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i denne forbindelse.

- (212) Den pågældende vare distribueres i vidt omfang af detailforretninger. Visse typer af varen, som f.eks. indkøbsposer og bæreposer, distribueres gratis til individuelle kunder i nogle lande i Fællesskabet, mens andre typer, som f.eks. fryseposer, bleposer og affaldsposer, sælges til kunderne. Det skal bemærkes, at kunderne i øjeblikket ikke betaler for engangsbæreposer i visse medlemsstater som f.eks. Det Forenede Kongerige.

- (213) Undersøgelsen viste, at påstandene vedrørende de finansielle konsekvenser af en antidumpingtold for visse erhvervsdrivende, især i detailsektoren, var betydeligt overdrevne. Nogle detailhandlere anførte, at en told på 10 % ville medføre ekstraomkostninger på 220 mio. EUR om året alene for detailsektoren. Da den samlede toldværdi af den pågældende import på grundlag af undersøgelsen er ca. 375 mio. EUR, ville den maksimale virkning af en gennemsnitstold på 10 % være 38 mio. EUR på årsbasis for hele Fællesskabet. På grundlag af to besvarelser af spørgeskemaer modtaget fra detailhandlende svarer de gennemsnitlige køb af den pågældende vare til mindre end 0,1 % af disse detailhandlendes omsætning. Virkninger af en antidumpingtold i ovennævnte led ville kun bidrage til en marginal omkostningsstigning. Desuden ville nogle af disse ekstra omkostninger kunne spredes over forskellige led i forsyningskæden. Disse detailhandlendes argument blev derfor afvist.

- (214) De samme detailhandlende hævdede også, at der ikke blot er noget udbud af visse typer af den pågældende vare fra EF-erhvervsgrenen, men at EF-erhvervsgrenen heller ikke ville have kapacitet til at opfylde Fællesskabets efterspørgsel som helhed. I denne forbindelse skal det først bemærkes med hensyn til udbuddet af sække og

poser, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ikke vil stoppe tilførslen af varen fra de berørte lande, men blot ville skabe ens markedsvilkår. Importen af sække og poser vil fortsat tilfredsstille noget af efterspørgslen på fællesskabsmarkedet. Desuden har EF-erhvervsgrenen allerede en produktionskapacitet, der kan klare en evt. stigning i efterspørgslen. Under alle omstændigheder vil alle typer plastsække og plastposer også fremover kunne leveres fra tredjelande, der ikke er omfattet foranstaltningerne. Disse argumenter blev derfor afvist.

- (215) En sammenslutning, der repræsenterede detailhandlende, der skaffede penge til velgørende formål, anførte, at en eventuel told ville skade deres muligheder for at indsamle penge uforholdsmæssigt meget, fordi de indkøbte poser blev distribueret gratis til deres kunder. De anførte også, at poser, der blev brugt til indsamling af genbrugsgenstande til velgørende formål, ville blive ramt, hvis der blev indført en antidumpingtold. I denne forbindelse skal det bemærkes, at denne type af pengeindsamlinger, selv om det er til velgørende formål, finder sted på kommercielt grundlag. De er derfor underlagt samme risici som enhver anden kommerciel aktivitet og bør vurderes på samme grundlag. Følgerne af en told for så vidt angik disse detailhandlende ville ikke være betydeligt forskellige fra følgerne for enhver anden detailhandlende. Dette argument blev derfor afvist.

3. FORBRUGERNES INTERESSER

- (216) Ingen forbrugerorganisationer gav sig til kende inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.
- (217) Nogle importører fremførte, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ville medføre en stigning i den pris, som forbrugerne skulle betale, fordi prisniveauet ville blive justeret i overensstemmelse med tolden.
- (218) Som det er nævnt ovenfor, er der imidlertid nogle detailhandlende, der distribuerer dele af varen gratis til deres kunder. Medmindre disse detailhandlende ændrer deres veletablerede politik, vil forbrugerne ikke mærke virkningerne af de indførte antidumpingforanstaltninger i disse tilfælde.
- (219) En gennemsnitlig told på 10 % ville få prisen for hver importeret pose til i gennemsnit at stige med 0,086 cent

og prisen for hver pose solgt i Fællesskabet med 0,016 cent (hvis vi går ud fra en hypotetisk vægt på 7 g pr. pose). Denne stigning er forsvindende lille, også selv om den skulle bæres af forbrugerne alene. I realiteten vil virkningen af den told, der bæres af forbrugerne, være endnu mindre, da denne omkostning vil blive spredt over forskellige led i forsyningskæden.

4. KONKURRENCE OG HANDELSFORVRIDENDE VIRKNINGER

- (220) Hvad angår eventuelle foranstaltningers virkninger for konkurrencen i EF, vil de pågældende eksporterende producenter være i stand til fortsat at sælge visse sække og poser af plast, fordi de har en stærk markedsstilling. Dette vil sammen med det store antal producenter i EF og importen fra andre tredjelande sikre, at brugere og detailhandlere fortsat vil have et bredt udvalg af forskellige leverandører af den samme vare til rimelige priser.
- (221) Der vil således være et stort antal aktører på markedet, som vil være i stand til at tilfredsstille efterspørgslen. På grundlag af ovenstående konkluderes det derfor, at konkurrencen højst sandsynligt fortsat vil være stærk efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger.

5. KONKLUSION VEDRØRENDE FÆLLESSKABETS INTERESSE

- (222) Indførelsen af importforanstaltninger med hensyn til visse sække og poser af plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand er klart i EF-erhvervsgrenens interesse. Det vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at vokse og overvinde følgerne af den skade, som dumpingimporten har forvoldt. Hvis der ikke indføres foranstaltninger, er det imidlertid sandsynligt, at produktionen i Fællesskabet fortsat vil falde, og at flere virksomheder vil indstille deres aktiviteter. Endvidere vil importørerne og detailhandlerne ikke blive væsentligt påvirket, da der stadig vil være rimeligt prissatte sække og poser på markedet, herunder også import fra andre tredjelande.
- (223) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at der ikke er tvingende årsager til ikke at indføre antidumpingtold på importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand.

H. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

- (224) I betragtning af konklusionerne med hensyn til dumping, skade som følge heraf og Fællesskabets interesser, og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger over for import med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand for at hindre, at dumpingimporten forårsager yderligere skade for EF-erhvervsgrenen.
- (225) Foranstaltningerne bør indføres på et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den pågældende import, men ikke overstiger den konstaterede dumpingmargen. Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af skadevoldende dumping, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EF-erhvervsgrenen mulighed for at dække produktionsomkostningerne og samlet opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Fællesskabet, som det med rimelighed kan forventes for en erhvervsgren af denne type i sektoren under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport. Den margin for fortjeneste før skat, der blev anvendt til denne beregning, var 6 % af omsætningen af samme vare, hvilket repræsenterer en sund fortjenstmargen for erhvervsgrenen under normale konkurrenceforhold og blev opnået af erhvervsgrenen før væksten i dumpingimporten.
- (226) Antidumpingtoldsatserne for individuelle selskaber i denne forordning er blevet fastsat på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der under undersøgelsen blev konstateret for disse selskaber. Disse todsatser finder derfor udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i de berørte lande og fremstillet af de pågældende selskaber og således af de nævnte specifikke retlige enheder.
- (227) For så vidt angår en kinesisk eksporterende producent, der blev nægtet markedøkonomisk og individuel behandling, bør dette selskab ikke have en individuel antidumpingtoldsats, selv om der er blevet beregnet en dumpingmargen som forklaret ovenfor i betragtning 131. Import af varer fremstillet af dette selskab, en samarbejdsvillig eksporterende producent, bør derfor pålægges den gennemsnitlige todsats som fastlagt for samarbejdsvillige eksportører ikke udtaget til deltagelse i stikprøven, som beskrevet i betragtning 228.
- (228) Toldsatserne for samarbejdsvillige eksportører som ikke er udtaget til stikprøven er for hvert land det vejede gennemsnit af dumpingmargenerne for selskaberne i stikprøven, jf. betragtning 54. Importerede varer fremstillet af andre selskaber, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning eller i bilagene til denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for »alle andre selskaber«.
- (229) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle todsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsenheder) fremsendes straks til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til eventuelle navneændringer eller ændringer vedrørende produktions- og salgsenheder. Om nødvendigt vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over selskaber, der er omfattet af individuel told. I henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 4, kunne der ikke under denne procedure indledes en undersøgelse af nye eksportører med henblik på at fastsætte individuelle dumpingmargener, da stikprøven blev anvendt på eksporterende producenter i Kina, Malaysia og Thailand. For at sikre ens behandling af eventuelt nye eksporterende producenter og de samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven, vurderes det, at der bør indføres en bestemmelse om, at eventuelt nye eksporterende producenter, der kan påvise, at de ville være berettigede til en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 4, pålægges den todsats, der gælder for samarbejdsvillige selskaber, der ikke indgik i stikprøven.
- (230) Enhver anmodning om tilføjelse af en ny eksporterende producent i Kina eller Thailand til listerne i forordningens bilag I eller II fremsendes straks til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, navnlig dokumentation for, at det pågældende selskab opfylder de tre kriterier i forordningens artikel 2. Hvis relevant, vil forordningen derefter blive ændret ved ajourføring af listerne over selskaber i bilag I eller II, der kan drage fordel af stikprøvens gennemsnitlige told.
- (231) På grundlag af ovenstående bør antidumpingtolden fastsættes som følger:

Land	Eksporterende producent	Dumping- margen	Skades- margen	Anti- dumpingtold
Kina	Cedo (Shanghai) Limited og Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co. Ltd, Shanghai	7,4 %	39,0 %	7,4 %
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd, Longhai	5,1 %	74,6 %	5,1 %
	Sunway Kordis Shanghai og Shanghai Sunway Poly-sell, Shanghai	4,8 %	37,4 %	4,8 %
	Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd og Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd, Taicang	7,8 %	61,3 %	7,8 %
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd og Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi	12,8 %	57,8 %	12,8 %
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd, Zhongshan	5,7 %	34,3 %	5,7 %
	Huizhou Jun Yang Plastics Co, Huizhou	4,8 %	30,8 %	4,8 %
	Samarbejdende eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven	8,4 %	49,3 %	8,4 %
	Alle andre selskaber	28,8 %	34,3 %	28,8 %
Thailand	King Pac Industrial Co Ltd, Chonburi og Dpac Industrial Co., Ltd, Bangkok	14,3 %	37,4 %	14,3 %
	Multibax Public Co., Ltd, Chonburi	5,1 %	10,6 %	5,1 %
	Naraipak Co., Ltd og Narai Packaging (Thailand) Ltd, Bangkok	10,4 %	29,7 %	10,4 %
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd, Bangkok	6,8 %	23,9 %	6,8 %
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd, Nakhonpathom	5,8 %	53,5 %	5,8 %
	Samarbejdende eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven	7,9 %	27,6 %	7,9 %
	Alle andre selskaber	14,3 %	37,4 %	14,3 %

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres herved endelig antidumpingtold på importen af sække og poser af plast med indhold af mindst 20 vægtprocent polyethylen og af tykkelse ikke over 100 mikrometer, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand, og henhørende under KN-kode ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 og ex 3923 29 90 (Taric-kode 3923 21 00 20, 3923 29 10 20 og 3923 29 90 20).

2. Den endelige told fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende selskaber:

Land	Selskab	Antidumping-told (%)	Taric-tillægs-kode
Folkerepublikken Kina	Cedo (Shanghai) Limited og Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co. Ltd, Shanghai	7,4	A757
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd, Longhai	5,1	A758
	Sunway Kordis (Shanghai) Ltd og Shanghai Sunway Polysell Ltd, Shanghai	4,8	A760
	Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd og Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd, Taicang	7,8	A761
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd og Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi	12,8	A763
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd, Zhongshan	5,7	A764
	Huizhou Jun Yang Plastics Co, Ltd, Huizhou	4,8	A765
	Selskaber anført i bilag I	8,4	A766
	Alle andre selskaber	28,8	A999
Thailand	King Pac Industrial Co., Ltd, Chonburi og Dpac Industrial Co., Ltd, Bangkok	14,3	A767
	Multibax Public Co., Ltd, Chonburi	5,1	A768
	Naraipak Co Ltd og Narai Packaging (Thailand) Ltd, Bangkok	10,4	A769
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd, Bangkok	6,8	A770
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd, Nakonpathom	5,8	A771
	Selskaber anført i bilag II	7,9	A772
	Alle andre selskaber	14,3	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Hvis en ny eksporterende producent i Kina eller Thailand over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at det pågældende selskab

- ikke eksporterede de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer til Fællesskabet i undersøgelsesperioden (1. april 2004 til 31. marts 2005)
- ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Kina eller Thailand, som er genstand for de ved denne forordning indførte antidumpingforanstaltninger, og
- faktisk har eksporteret de pågældende varer til Fællesskabet efter den undersøgelsesperiode, der ligger til grund for foranstaltningerne, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Fællesskabet

kan Rådet ved simpelt flertal efter forslag fremsat af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ændre artikel 1, stk. 3, ved at tilføje den nye eksporterende producent til listerne i bilag I eller II.

Artikel 3

Proceduren vedrørende importen af visse sække og poser af plast med oprindelse i Malaysia afsluttes hermed.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2006.

På Rådets vegne

M. PEKKARINEN

Formand

BILAG I

KINESISKE SAMARBEJDSVILLIGE EKSPORTERENDE PRODUCENTER UDEN FOR STIKPRØVEN

Taric-tillægskode A766

BEIJING LIANBIN PLASTIC & PRINTING CO LTD	Beijing
CHANGLE BEIHAI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zhuliu
CHANGLE UNITE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGLE HUALONG PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SANDELI PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SHENGDA RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGZHOU HUAGUANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Wujin
CHEONG FAT PLASTIC BAGS (CHINA) PRINTING FACTORY	Shenzhen
CHUN HING PLASTIC PACKAGING MANUFACTORY LTD	Hongkong
CHUN YIP (SHENZHEN) PLASTICS LIMITED	Shenzhen
CROWN POLYETHYLENE PRODUCTS (INT'L) LTD.	Hongkong
DALIAN JINSHIDA PACKING PRODUCTS CO., LTD	Dalian
DONG GUAN HARBONA PLASTIC & METALS FACTORY CO., LTD.	Dongguan
DONGGUAN CHERRY PLASTIC INDUSTRIAL, LTD	Dongguan
DONGGUAN FIRSTWAY PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Dongguan
DONGGUAN MARUMAN PLASTIC PACKAGING COMPANY LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NAN SING PLASTICS LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NOZAWA PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Dongguan
DONGGUAN RUI LONG PLASTICS FACTORY	Dongguan
FOSHAN SHUNDE KANGFU PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Shunde
FU YUEN ENTERPRISES CO.	Hongkong
GOLD MINE PLASTIC INDUSTRIAL LIMITED	Jiangmen
GOOD-IN HOLDINGS LTD.	Hong Kong
HANG LUNG PLASTIC FACTORY (SHENZHEN) LTD	Shenzhen
JIANGMEN CITY XIN HUI HENGLONG PLASTIC LTD.	Jiangmen
JIANGMEN TOPTYPE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jiangmen
JIANGMEN XINHUI FENGZE PLASTIC COMPANY LTD.	Jiangmen
JIANGYIN BRAND POLYTHENE PACKAGING CO., LTD.	Jiangyin
JINAN BAIHE PLASTIC PRODUCTS COMPANY LIMITED	Jinan
JINAN CHANGWEI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jinan
JINAN CHENGLIN PLASTIC PRODUCTS COMPANY LTD.	Jinan
JINAN MINFENG PLASTIC CO., LTD.	Jinan
JINYANG PACKING PRODUCTS (WEIFANG) CO. LTD	Qingzhou
JUXIAN HUACHANG PLASTIC CO., LTD	Liuguanzhuang

JUXIAN HUAYANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
KIN WAI POLY BAG PRINTING LTD.	Hongkong
LAIZHOU JINYUAN PLASTICS INDUSTRY & TRADE CO., LTD.	Laizhou
LAIZHOU YUANXINYIE PLASTIC MACHINERY CO., LTD.	Laizhou
LICK SAN PLASTIC BAGS (SHENZHEN) CO., LTD.	Shenzhen
LINQU SHUNXING PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Linqu
LONGKOU CITY LONGDAN PLASTIC CORPORATION LTD.	Longkou
NEW CARING PLASTIC MANUFACTORY LTD.	Jiangmen
NEW WAY POLYPAK DONGYING CO., LTD.	Dongying
NINGBO HUASEN PLASTHETICS CO., LTD.	Ningbo
NINGBO MARUMAN PACKAGING PRODUCT CO. LTD.	Ningbo
POLY POLYETHYLENE BAGS AND PRINTING CO.	Hongkong
QINGDAO NEW LEFU PACKAGING CO., LTD.	Qingdao
RALLY PLASTICS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
RIZHAO XINAO PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
DONGGUAN SEA LAKE PLASTIC PRODUCTS MANUFACTURING CO., LTD.	Dongguan
SHANGHAI HANHUA PLASTIC PACKAGE PRODUCT CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI HUAYUE PACKAGING PRODUCTS CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI LIQIANG PLASTICS INDUSTRY CO., LTD.	Zhangyan
SHANGHAI MINGYE PLASTICS GOODS COMPANY LIMITED	Shanghai
SHANGHAI QUTIAN TECHNOLOGY INDUSTRY DEVELOPMENT CO. LTD.	Shanghai
SHANTOU ULTRA DRAGON PLASTICS LTD.	Shantou
SHAOXING YUCI PLASTICS AND BAKELITE PRODUCTS CO., LTD.	Shangyu
SHENG YOUNG INDUSTRIAL (ZHONGSHAN) CO., LTD.	Zhongshan
SUPREME DEVELOPMENT COMPANY LIMITED	Hongkong
TAISHING PLASTIC PRODUCTS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
TIANJIN MINGZE PLASTIC PACKAGING CO., LTD.	Tianjin
UNIVERSAL PLASTIC & METAL MANUFACTURING LIMITED	Hongkong
WAI YUEN INDUSTRIAL AND DEVELOPMENT LTD	Hongkong
WEIFANG DESHUN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HENGSHENG RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HONGYUAN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HUASHENG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG KANGLE PLASTICS CO., LTD.	Changle
WEIFANG LIFA PLASTIC PACKING CO., LTD.	Weifang
WEIFANG XINLI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUANHUA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUJIE PLASTICS PRODUCTS CO., LTD.	Weifang

WEIHAI WEIQUN PLASTIC AND RUBBER PRODUCTS CO. LTD.	Weihai
WINNER BAGS PRODUCT COMPANY (SHENZHEN) LIMITED	Shenzhen
WUI HING PLASTIC BAGS PRINTING (SHENZHEN) COMPANY LIMITED	Shenzhen
XIAMEN EGRET PLASTICS CO., LTD.	Gaoqi
XIAMEN RICHIN PLASTIC CO., LTD	Xiamen
XIAMEN UNITED OVERSEA ENTERPRISES LTD.	Xiamen
XIAMEN XINGXIA POLYMERS CO., LTD	Xiamen
XIAMEN XINYATAI PLASTIC INDUSTRY CO. LTD.	Xiamen
XINHUI ALIDA POLYTHENE LIMITED	Xinhui
XINTAI CHUNHUI MODIFIED PLASTIC CO., LTD	Xintai
YANTAI BAGMART PACKAGING CO., LTD.	Yantai
YANTAI LONGQUAN PACKAGING MATERIAL CO. LTD.	Yantai
YAU BONG POLYBAGS PRINTING CO., LTD.	Hongkong
YINKOU FUCHANG PLASTIC PRODUCTS. CO., LTD.	Yingkou
YONGCHANG (CHANGLE) PLASTIC INDUSTRIES CO., LTD.	Weifang
ZHANGJIAGANG YUANHEYI PAPER & PLASTIC COLOR PRINTING & PACKING CO., LTD	Zhangjiagang
ZHONGSHAN DONGFENG HUNG WAI PLASTIC BAG MFY	Zhongshan
ZHONGSHAN HUANGPU TOWN LIHENG METAL & PLASTIC FACTORY	Zhongshan
ZHUHAI CHINTEC PACKING TECHNOLOGY ENTERPRISE CO. LTD	Zhuhai
ZIBO WEIJIA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zibo

BILAG II

THAILANDSKE SAMARBEJDSVILLIGE EKSPORTERENDE PRODUCENTER UDEN FOR STIKPRØVEN

Taric-tillægskode A772

APPLE FILM CO., LTD	Samutprakarn-provinsen
C P PACKAGING INDUSTRY CO., LTD.	Bangkok
K. INTERNATIONAL PACKAGING CO., LTD.	Samutsakorn
POLY WORLD CO., LTD.	Bangkok
SIAM FLEXIBLE INDUSTRIES CO., LTD	Samutsakorn
THAI GRIPTECH CO. LTD. et SUPER GRIP CO., LTD.	Bangkok
THANTAWAN INDUSTRY PUBLIC COMPANY LIMITED	Nakornphathom
UNITY THAI PRODUCTS CO., LTD. et UNITY THAI PRODUCTS (1999) CO., LTD.	Bangkok
UNIVERSAL POLYBAG COMPANY LTD.	Chonburi
ZIPLAS INTERNATIONAL CO LTD	Bangkok

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1426/2006**af 28. september 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. september 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	60,4
	096	42,0
	999	51,2
0707 00 05	052	98,8
	999	98,8
0709 90 70	052	85,9
	999	85,9
0805 50 10	052	71,7
	388	64,2
	524	55,2
	528	55,6
	999	61,7
0806 10 10	052	88,6
	400	152,5
	624	139,2
	999	126,8
0808 10 80	388	89,5
	400	91,6
	508	72,4
	512	82,2
	528	74,1
	720	72,4
	800	140,5
	804	95,4
0808 20 50	999	89,8
	052	114,9
	388	90,6
	720	74,4
0809 30 10, 0809 30 90	999	93,3
	052	104,2
0809 40 05	999	104,2
	052	111,4
	066	68,2
	624	114,9
	999	98,2

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1427/2006**af 28. september 2006****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 318/2006 kan forskellen mellem priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra b), i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I betragtning af den nuværende situation på markedet for sukker bør eksportrestitutioner fastsættes i henhold til bestemmelserne og visse kriterier, der er fastlagt i artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 318/2006.
- (3) Artikel 33, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 318/2006 fastsætter, at verdensmarkedssituationen eller særlige krav på nogle markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere eksportrestitutionen alt efter bestemmelsessted.

(4) Eksportrestitutioner bør kun ydes til produkter, som kan cirkulere frit inden for Fællesskabet, og som opfylder kravene i forordning (EF) nr. 318/2006.

(5) Forhandlingerne inden for rammerne af Europaaftalerne mellem Det Europæiske Fællesskab og Rumænien og Bulgarien sigter navnlig mod at liberalisere samhandelen med produkter, der er omfattet af den pågældende fælles markedsordning. Der bør derfor ikke længere fastsættes eksportrestitutioner for disse to lande.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der ydes eksportrestitutioner som omhandlet i artikel 32 i forordning (EF) nr. 318/2006 for de produkter og de beløb, der er anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.

BILAG

Eksportrestitutioner for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand gældende fra den 29. september 2006 ^(a)

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	28,04 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	28,04 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	28,04 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	28,04 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,3048
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	30,48
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	30,48
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	30,48
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,3048

NB: Bestemmelsesstederne er fastsat som følger:

S00: alle bestemmelsessteder undtagen Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Bulgarien, Rumænien, Serbien, Montenegro, Kosovo og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

^(a) De i dette bilag fastsatte beløb er ikke gældende med virkning fra den 1. februar 2005 i henhold til Rådets afgørelse 2005/45/EF af 22. december 2004 vedrørende indgåelse og midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund af 22. juli 1972 for så vidt angår bestemmelserne om forarbejdede landbrugsprodukter (EUT L 23 af 26.1.2005, s. 17).

⁽¹⁾ Dette beløb er gældende for råsukker med et udbytte på 92 %. Hvis det eksporterede råsukkers udbytte afviger fra 92 %, multipliceres restitutionsbeløbet for hver udførsel med en reguleringskoefficient, der beregnes ved, at det udførte råsukkers udbytte, beregnet i overensstemmelse med punkt III, stk. 3, i bilag I til forordning (EF) nr. 318/2006, divideres med 92.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1428/2006**af 28. september 2006****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for sirup og andre sukkerprodukter i uforarbejdet stand**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 32 i forordning (EF) nr. 318/2006 kan forskellen mellem priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), d) og g), i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I betragtning af den nuværende situation på markedet for sukker bør eksportrestitutioner fastsættes i henhold til bestemmelserne og visse kriterier, der er fastlagt i artikel 32 og 33 i forordning (EF) nr. 318/2006.
- (3) Artikel 33, stk. 2, første afsnit, i forordning (EF) nr. 318/2006 fastsætter, at verdensmarkedssituationen eller særlige krav på nogle markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere eksportrestitutionen alt efter bestemmelsessted.
- (4) Eksportrestitutioner bør kun ydes til produkter, som kan cirkulere frit inden for Fællesskabet, og som opfylder kravene i Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006

af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾.

- (5) Forhandlingerne inden for rammerne af Europaaftalerne mellem Det Europæiske Fællesskab og Rumænien og Bulgarien sigter navnlig mod at liberalisere samhandelen med produkter, der er omfattet af den pågældende fælles markedsordning. Der bør derfor ikke længere fastsættes eksportrestitutioner for disse to lande.
- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der ydes eksportrestitutioner som omhandlet i artikel 32 i forordning (EF) nr. 318/2006 for de produkter og de beløb, der er anført i bilaget til nævnte forordning, i henhold til betingelserne i stk. 2.

2. For at der kan ydes restitutioner i henhold til stk. 1, skal produkterne opfylde de relevante krav i artikel 3 og 4, i forordning (EF) nr. 951/2006.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

BILAG

Eksportrestitutioner for sirup og andre sukkerprodukter i uforarbejdet stand gældende fra den 29. september 2006 ^(a)

Produktkode	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg tørstof	30,48
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	30,48
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,3048
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	30,48
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,3048
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,3048
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,3048 ⁽¹⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg tørstof	30,48
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % saccharose × 100 kg produkt netto	0,3048

NB: Bestemmelsesstederne er fastsat som følger:

S00: alle bestemmelsessteder undtagen Albanien, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Bulgarien, Rumænien, Serbien, Montenegro, Kosovo og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

^(a) De i dette bilag fastsatte beløb er ikke gældende med virkning fra den 1. februar 2005 i henhold til Rådets afgørelse 2005/45/EF af 22. december 2004 vedrørende indgåelse og midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund af 22. juli 1972 for så vidt angår bestemmelserne om forarbejdede landbrugsprodukter (EUT L 23 af 26.1.2005, s. 17).

⁽¹⁾ Basisbeløbet er ikke gældende for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1429/2006**af 28. september 2006****om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker under den løbende
licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 958/2006**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, andet afsnit, og tredje afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 958/2006 af 28. juni 2006 om en løbende licitation for produktionsåret 2006/07 med henblik på fastsættelse af en eksportrestitution for hvidt sukker ⁽²⁾ skal der holdes dellicitationer.

(2) I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 958/2006 er det efter en gennemgang af de bud, der blev indgivet til den dellicitation, der udløb den

28. september 2006, hensigtsmæssigt at fastsætte det maksimale restitutionsbeløb for den pågældende dellicitation.

(3) Forvaltningskomitéen for Sukker har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den dellicitation, der udløb den 28. september 2006, fastsættes den maksimale eksportrestitution for det produkt, der omhandles i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 958/2006, til 35,481 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 175 af 29.6.2006, s. 49.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1430/2006**af 28. september 2006****om fastsættelse af en maksimumseksportrestitution for smør inden for rammerne af den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 581/2004**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 3, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 581/2004 af 26. marts 2004 om en løbende licitation for eksportrestitutioner for visse typer smør ⁽²⁾ er der fastsat bestemmelser om åbning af en løbende licitation.
- (2) I henhold til artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 580/2004 af 26. marts 2004 om en licitationsprocedure for fastsættelse af eksportrestitutioner for visse mejeriprodukter ⁽³⁾ og på grundlag af en gennemgang

af de indgivne bud bør der fastsættes en maksimumseksportrestitution for den licitationsperiode, der udløber den 26. september 2006.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 581/2004, fastsættes maksimumseksportrestitutionen for de produkter, der er nævnt i samme forordnings artikel 1, stk. 1, for den licitationsperiode, der udløber den 26. september 2006, som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1913/2005 (EUT L 307 af 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 90 af 27.3.2004, s. 64. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 409/2006 (EUT L 71 af 10.3.2006, s. 5).

⁽³⁾ EUT L 90 af 27.3.2004, s. 58. Ændret ved forordning (EF) nr. 1814/2005 (EUT L 292 af 8.11.2005, s. 3).

BILAG

(EUR/100 kg)

Produkt	Eksportrestitutionskode	Maksimumseksportrestitution for eksport til de destinationer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 581/2004
Smør	ex 0405 10 19 9500	101,00
Smør	ex 0405 10 19 9700	108,00
Butteroil	ex 0405 90 10 9000	130,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1431/2006**af 28. september 2006****om fastsættelse af restitutionssatserne for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

restitutionssatser i forbindelse med forudfastsættelse af restitutioner for disse produkter skulle gøre det muligt at opfylde disse to målsætninger.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 15. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), i nævnte forordning omhandlede produkter og priserne inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 af 30. juni 2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet ⁽²⁾ præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag II til forordning (EF) nr. 1255/1999.

(3) I henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1043/2005 fastsættes restitutionssatsen hver måned pr. 100 kg af hvert af de pågældende basisprodukter.

(4) I forbindelse med visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I, er der imidlertid, hvis der forudfastsættes høje restitutionssatser, risiko for, at de forpligtelser, der indgås i tilknytning til disse restitutioner, ikke kan opfyldes. For at undgå dette er det nødvendigt at træffe passende beskyttelsesforanstaltninger, uden at indgåelsen af langfristede kontrakter dermed forhindres. Fastsættelse af særlige

(5) Artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1043/2005 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen i givet fald tages hensyn til produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, der finder anvendelse på de basisprodukter, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1043/2005, eller dermed ligestillede produkter i alle medlemsstaterne i henhold til forordningen om den fælles markedsordning for den pågældende sektor.

(6) I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 ydes der støtte til skummetmælk, som er produceret i Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis mælken og det kasein, som er fremstillet af denne mælk, opfylder bestemte betingelser.

(7) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2005 af 9. november 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår foranstaltninger til afsætning af fløde, smør og koncentreret smør ⁽³⁾ bør der leveres smør og fløde til nedsatte priser til industrier, der fremstiller visse varer.

(8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Restitutionssatserne for de i bilag I til forordning (EF) nr. 1043/2005 og de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1255/1999 anførte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er anført i bilag II til forordning (EF) nr. 1255/1999, fastsættes som anført i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 186/2004 (EUT L 29 af 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 308 af 25.11.2005, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 2107/2005 (EUT L 337 af 22.12.2005, s. 20).

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

BILAG

Restitutionsatser fra 29. september 2006 for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionsatser	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent og derunder (PG 2):		
	a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501	—	—
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	0,00	0,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3):		
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/2005	24,10	24,10
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	54,00	54,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6):		
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/2005	76,00	76,00
	b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover	106,75	106,75
	c) for så vidt angår udførsel af andre varer	99,50	99,50

⁽¹⁾ De i bilaget anførte satser finder med virkning fra den 1. oktober 2004 ikke anvendelse ved udførsel til Bulgarien, med virkning fra den 1. december 2005 ikke anvendelse ved udførsel til Rumænien, og de finder med virkning fra den 1. februar 2005 ikke anvendelse ved udførsel til Det Schweiziske Forbund eller til Fyrstendømmet Liechtenstein af de varer, der er anført i tabel I og II i protokol nr. 2 til overenskomsten mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz af 22. juli 1972.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1432/2006

af 28. september 2006

om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1785/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for ris⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1784/2003 og artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1785/2003 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i hver af de to forordninger, og priserne inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 af 30. juni 2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 hvad angår eksportrestitutionsordningen og kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af traktatens bilag I⁽³⁾, præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, som er anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1784/2003 eller i bilag IV til forordning (EF) nr. 1785/2003.

(3) I henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1043/2005 fastsættes restitutionssatsen hver måned pr. 100 kg af hvert af de pågældende basisprodukter.

(4) Hvis der forudfastsættes høje restitutionssatser, er der risiko for, at de forpligtelser, der indgås om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, ikke kan opfyldes. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer, uden at indgåelsen af langfristede kontrakter dermed forhindres. Fastsættelse af en særlig restitutionssats for forudfastsættelse af restitutioner er en foranstaltning, der kan sikre, at disse forskellige målsætninger bliver opfyldt.

(5) Som følge af ordningen mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om Fællesskabets eksport af pastaprodukter til De Forenede Stater, der godkendtes ved Rådets afgørelse 87/482/EØF⁽⁴⁾, er det nødvendigt at differentiere restitutionen for varer henhørende under KN-kode 1902 11 00 og 1902 19 alt efter varernes bestemmelsessted.

(6) I henhold til artikel 15, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1043/2005 skal der fastsættes en nedsat eksportrestitutionssats, idet der tages hensyn til produktionsrestitutionen i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1722/93⁽⁵⁾ for det anvendte basisprodukt i den periode, hvor varerne anses for fremstillet.

(7) Spiritusholdige drikkevarer anses for at være mindre følsomme over for prisen på korn, der anvendes ved fremstillingen heraf. I protokol nr. 19 til akten om Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges tiltrædelse bestemmes det imidlertid, at der skal vedtages de nødvendige foranstaltninger for at lette anvendelsen af korn fra Fællesskabet til fremstilling af spiritus på basis af korn. Den restitutionssats, der skal anvendes for korn, der udføres i form af spiritusholdige drikkevarer, bør derfor justeres.

(8) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Restitutionssatserne for de i bilag I til forordning (EF) nr. 1043/2005 og de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1784/2003 eller i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1785/2003 anførte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er anført henholdsvis i bilag III til forordning (EF) nr. 1784/2003 eller i bilag IV til forordning (EF) nr. 1785/2003, fastsættes som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 96.

⁽³⁾ EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT L 275 af 29.9.1987, s. 36.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 1.7.1993, s. 112. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1584/2004 (EUT L 280 af 31.8.2004, s. 11).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

BILAG

Restitutionssatser fra 29. september 2006 for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I (*)

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	(EUR/100 kg)	
		Restitutionssats pr. 100 kg af basisproduktet	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
1001 10 00	Hård hvede:		
	– for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater	—	—
	– i andre tilfælde	—	—
1001 90 99	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug:		
	– for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 1902 11 og 1902 19 til Amerikas Forenede Stater	—	—
	– i andre tilfælde:		
	– – såfremt artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1043/2005 finder anvendelse ⁽²⁾	—	—
	– – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under pos. 2208 ⁽³⁾	—	—
	– – i andre tilfælde	—	—
1002 00 00	Rug	—	—
1003 00 90	Byg		
	– for så vidt angår udførsel af varer henhørende under pos. 2208 ⁽³⁾	—	—
	– i andre tilfælde	—	—
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs, anvendt i form af:		
	– stivelse:		
	– – såfremt artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1043/2005 finder anvendelse ⁽²⁾	2,438	2,438
	– – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under pos. 2208 ⁽³⁾	0,191	0,191
	– – i andre tilfælde	2,691	2,691
	– glucose, glucosesirup, maltodextrin, maltodextrinsirup under KN-kode 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79 og 2106 90 55 ⁽⁴⁾ :		
	– – såfremt artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1043/2005 finder anvendelse ⁽²⁾	1,765	1,765
	– – for så vidt angår udførsel af varer henhørende under pos. 2208 ⁽³⁾	0,143	0,143
	– – i andre tilfælde	2,018	2,018
	– for så vidt angår udførsel af varer henhørende under pos. 2208 ⁽³⁾	0,191	0,191
	– andre varer (også i uforarbejdet stand)	2,691	2,691
	Kartoffelstivelse henhørende under KN-kode 1108 13 00, som ligestilles med et produkt, der er fremstillet ved forarbejdning af majs:		
	– såfremt artikel 15, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1043/2005 finder anvendelse ⁽²⁾	2,453	2,453
	– for så vidt angår udførsel af varer henhørende under pos. 2208 ⁽³⁾	0,191	0,191
	– i andre tilfælde	2,691	2,691

(*) De i bilaget anførte satser finder med virkning fra den 1. oktober 2004 ikke anvendelse ved udførsel til Bulgarien, med virkning fra den 1. december 2005 ikke anvendelse ved udførsel til Rumænien, og de finder med virkning fra den 1. februar 2005 ikke anvendelse ved udførsel til Det Schweiziske Forbund eller til Fyrstendømmet Liechtenstein af de varer, der er anført i tabel I og II i protokol nr. 2 til overenskomsten mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz af 22. juli 1972.

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse ⁽¹⁾	Restitutionssats pr. 100 kg af basisproduktet	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
ex 1006 30	Sleben ris:		
	– rundkornet	—	—
	– middelkornet	—	—
	– langkornet ris	—	—
1006 40 00	Brudris	—	—
1007 00 90	Sorghum, undtagen hybridsorghum, til udsæd	—	—

⁽¹⁾ Hvad angår landbrugsprodukter fremstillet ved forarbejdning af et basisprodukt og/eller et produkt, der er ligestillet hermed, anvendes de koefficienter, der er angivet i bilag V til Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005.

⁽²⁾ De pågældende varer henhører under KN-kode 3505 10 50.

⁽³⁾ Varer, der er anført i bilag III til forordning (EF) nr. 1784/2003 eller omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 2825/93 (EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6).

⁽⁴⁾ For sirup henhørende under KN-kode 1702 30 99, 1702 40 90 og 1702 60 90, fremstillet ved blanding af glucosesirup og fructosesirup, ydes kun eksportrestitution for glucosesirup.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1433/2006**af 28. september 2006****om fastsættelse af restitutionssatserne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke er omfattet af traktatens bilag I**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, særlig artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 32, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 32, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 318/2006 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra b), c), d), og g), i nævnte forordning omhandlede produkter og priserne inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er anført i bilag VII til nævnte forordning.
- (2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 af 30. juni 2005 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 for så vidt angår eksportrestitutionsordningen for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, der ikke er omfattet af bilag I til traktaten og kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet⁽²⁾ præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag VII til forordning (EF) nr. 318/2006.
- (3) I henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1043/2005 fastsættes restitutionssatsen hver måned pr. 100 kg af hvert af de pågældende basisprodukter.
- (4) I henhold til artikel 32, stk. 4, i forordning (EF) nr. 318/2006 må eksportrestitutionen for et produkt,

der er iblandet en vare, ikke være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.

- (5) De restitutioner, der er fastsat i denne forordning, kan forudfastsættes, da markedssituationen for de kommende måneder ikke kan forudses på nuværende tidspunkt.
- (6) Hvis der forudfastsættes høje restitutionssatser, er der risiko for, at de forpligtelser, der indgås om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, ikke kan opfyldes. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer, uden at indgåelsen af langfristede kontrakter dermed forhindres. Fastsættelse af en særlig restitutionssats i forbindelse med forudfastsættelse af restitutioner er en foranstaltning, der kan sikre, at disse forskellige målsætninger bliver opfyldt.
- (7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Restitutionssatserne for de i bilag I til forordning (EF) nr. 1043/2005 og de i artikel 1, stk. 1 og artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 318/2006 anførte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er anført i bilag VII til forordning (EF) nr. 318/2006, fastsættes som anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 544/2006 (EUT L 94 af 1.4.2006, s. 24).

BILAG

Restitutionssatser fra 29. september 2006 for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, der ikke omfattes af traktatens bilag I ⁽¹⁾

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionssatser i EUR/100 kg	
		i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
1701 99 10	Hvidt sukker	30,48	30,48

⁽¹⁾ De i bilaget anførte satser finder med virkning fra den 1. oktober 2004 ikke anvendelse ved udførsel til Bulgarien, de finder med virkning fra den 1. december 2005 ikke anvendelse ved udførsel til Rumænien, og de finder med virkning fra den 1. februar 2005 ikke anvendelse ved udførsel til Det Schweiziske Forbund eller til Fyrstendømmet Liechtenstein af de varer, der er anført i tabel I og II i protokol nr. 2 til overenskomsten mellem Det Europæiske Fællesskab og Schweiz af 22. juli 1972.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1434/2006**af 28. september 2006****om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1785/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for ris⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 1784/2003 og artikel 14 i forordning (EF) nr. 1785/2003 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i disse forordninger, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 1785/2003 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling dels med hensyn til de disponible mængder af korn, ris og brudris samt disse produkters pris på Fællesskabets marked, dels med hensyn til priserne for korn, ris, brudris og kornprodukter på verdensmarkedet. Ifølge de samme artikler er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på korn- og rismarkederne og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel samt at tage hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekter og til interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked.

(3) Ved artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95⁽³⁾ om regler for indførsel og udførsel af produkter forarbejdet på basis af korn og ris fastsættes de særlige kriterier, der skal tages hensyn til ved beregningen af restitutionen for disse produkter.

(4) Den restitution, der skal ydes visse forarbejdede produkter, bør alt efter produkterne gradueres i forhold til deres indhold af aske, råcellulose, avner, proteiner, fedtstoffer eller stivelse, idet indholdet heraf er særlig betegnende med hensyn til mængden af det basisprodukt, som faktisk indeholdes i det forarbejdede produkt.

(5) For så vidt angår maniokrødder og andre tropiske rødder og rodfrugter såvel som mel heraf gør de påtænkte udførsels økonomiske aspekt, særlig under hensyntagen til disse produkters art og oprindelse, ikke for tiden fastsættelse af en eksportrestitution påkrævet. På grund af Fællesskabets ringe andel i verdenshandelen med visse produkter forarbejdet på basis af korn er fastsættelse af en eksportrestitution for disse ikke for tiden nødvendig.

(6) Situationen på verdensmarkedet eller visse markeders særlige krav kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter alt efter bestemmelsesstedet.

(7) Restitutionen skal fastsættes en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.

(8) Visse produkter forarbejdet på basis af majs kan undergå en varmebehandling, der kan medføre ydelse af en restitution, der ikke svarer til produktets kvalitet. Det bør anføres, at produkter med indhold af prægelatineret stivelse ikke kan omfattes af eksportrestitutioner.

(9) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1518/95 omhandlede produkter fastsættes i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1154/2005 (EUT L 187 af 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 96. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2004 (EUT L 280 af 31.8.2004, s. 13).

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 55. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2993/95 (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 25).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

BILAG

**til Kommissionens forordning af 28. september 2006 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for produkter
forarbejdet på basis af korn og ris**

Produktkode	Bestemmelses- sted	Måleenhed	Restitutions- beløb	Produktkode	Bestemmelses- sted	Måleenhed	Restitutions- beløb
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	37,67	1104 23 10 9300	C13	EUR/t	30,95
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	32,29	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	32,29	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C13	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C13	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C13	EUR/t	6,73
1103 19 40 9100	C13	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	48,44	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	37,67	1108 11 00 9200	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	32,29	1108 11 00 9300	C13	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C13	EUR/t	32,29	1108 12 00 9200	C13	EUR/t	43,06
1103 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C13	EUR/t	43,06
1103 19 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C13	EUR/t	43,06
1103 20 60 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C13	EUR/t	43,06
1103 20 20 9000	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C13	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C13	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C13	EUR/t	42,18
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C13	EUR/t	32,29
1104 19 50 9110	C13	EUR/t	43,06	1702 30 91 9000	C13	EUR/t	42,18
1104 19 50 9130	C13	EUR/t	34,98	1702 30 99 9000	C13	EUR/t	32,29
1104 29 01 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C13	EUR/t	32,29
1104 29 03 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C13	EUR/t	42,18
1104 29 05 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C13	EUR/t	32,29
1104 29 05 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C13	EUR/t	44,20
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C13	EUR/t	30,68
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C14	EUR/t	32,29
1104 23 10 9100	C13	EUR/t	40,37				

⁽¹⁾ Der ydes ingen restitution for produkter, der har undergået en varmebehandling, der medfører prægelatineret af stivelsen.

⁽²⁾ Restitutionerne ydes i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2730/75 (EFT L 281 af 1.11.1975, s. 20), som ændret.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i forordning (EF) nr. 2081/2003 (EUT L 313 af 28.11.2003, s. 11).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C10: Alle bestemmelsessteder.

C11: Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien.

C12: Alle bestemmelsessteder, undtagen Rumænien.

C13: Alle bestemmelsessteder, undtagen Bulgarien og Rumænien.

C14: Alle bestemmelsessteder, undtagen Schweiz, Liechtenstein, Bulgarien og Rumænien.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1435/2006
af 28. september 2006
om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 1784/2003 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter uden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1517/95 af 29. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1784/2003 for så vidt angår den import- og eksportordning, der gælder for foderblandinger på basis af korn, og om ændring af forordning (EF) nr. 1162/95 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris ⁽²⁾, defineres kriterierne for restitutionsbeløbs fastsættelse for disse produkter.
- (3) Der skal ved beregningen også tages hensyn til indholdet af kornprodukter. Med henblik på en forenkling bør restitutionen betales for to kategorier af »kornprodukter«, nemlig for majs, som er den mest almindelige kornart i

udførte kornfoderblandinger og majsprodukter, og for »andre kornarter«, som er de restitutionsberettigede kornprodukter med undtagelse af majs og majsprodukter. Der bør ydes en restitution for den mængde kornprodukter, som foderblandingen indeholder.

- (4) I øvrigt skal der ved fastsættelsen af restitutionsbeløbet ligeledes tages hensyn til mulighederne og betingelserne for salg af de pågældende produkter på verdensmarkedet, interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked og udførslernes økonomiske aspekt.
- (5) Søm følge af den nuværende markedssituation for korn og specielt udsigterne, hvad forsyningssituationen angår, afskaffes eksportrestitutionerne.
- (6) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de under forordning (EF) nr. 1784/2003 henhørende foderblandinger, for hvilke forordning (EF) nr. 1517/95 gælder, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1154/2005 (EUT L 187 af 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 51.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. september 2006 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for kornfoderblandinger

Produktkoder, for hvilke der ydes eksportrestitutioner:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Kornprodukter	Bestemmelsessted	Måleenhed	Restitutionsbeløb
Majs og majsprodukter: KN-kode 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Kornprodukter, med undtagelse af majs og majsprodukter	C10	EUR/t	0,00

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

C10: Alle bestemmelsessteder.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1436/2006**af 28. september 2006****om bud for udførsel af blød hvede, der er meddelt inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 936/2006 omhandlede licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 3, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til visse tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 936/2006 ⁽²⁾.
- (2) I overensstemmelse med artikel 7 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes

inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser ⁽³⁾ kan Kommissionen beslutte, at licitationen skal være uden virkning.

- (3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95 bør der ikke fastsættes nogen maksimumsrestitution,
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er meddelt fra den 22. til den 28. september 2006 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 936/2006 omhandlede licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede, skal være uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. september 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1154/2005 (EUT L 187 af 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 172 af 24.6.2006, s. 6.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 777/2004 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 50).

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

Meddelelse om ikrafttrædelse af afgørelse nr. 1/2006 truffet af Associeringsrådet EU-Tunesien den 28. juli 2006 om ændring af protokol 4 til Euro-Middelhavs-aftalen om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde ⁽¹⁾

Afgørelse nr. 1/2006 truffet af Associeringsrådet EU-Tunesien den 28. juli 2006 om ændring af protokol 4 til Euro-Middelhavs-aftalen om definition af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og om metoderne for administrativt samarbejde finder anvendelse fra den 1. august 2006.

⁽¹⁾ EUT L 260 af 21.9.2006, s. 1.

KOMMISSIONEN

AFGØRELSE Nr. 1/2006 TRUFFET AF DET BLANDEDE UDVALG EU-SCHWEIZ

af 6. juli 2006

om ændring af bilag II (social sikring) til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer

(2006/652/EF)

DET BLANDEDE UDVALG HAR —

under henvisning til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, særlig artikel 14 og 18, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer (herefter benævnt »aftalen«) blev undertegnet den 21. juni 1999 og trådte i kraft den 1. juni 2002.

(2) I bilag II til aftalen, som ændret ved afgørelse nr. 2/2003 truffet af Det Blandede Udvalg EU-Schweiz af 15. juli 2003 om ændring af bilag II (social sikring) til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer⁽¹⁾, henvises der især til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71⁽²⁾ og nr. 574/72⁽³⁾, som ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97⁽⁴⁾, samt til efterfølgende ændringsforordninger, herunder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1386/2001⁽⁵⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002⁽⁶⁾.

(3) Forordning (EØF) nr. 1408/71 og nr. 574/72 er siden vedtagelsen af nævnte afgørelse nr. 2/2003 blevet ændret to gange. Det er derfor nødvendigt at integrere de relevante akter, nemlig Kommissionens forordning (EF) nr. 1851/2003⁽⁷⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 631/2004⁽⁸⁾, i aftalen og især i aftalens bilag II.

(4) Pensionister, som oppebærer en schweizisk pension, og som er bosat i Portugal, bør have mulighed for at blive fritaget for at være omfattet af den tvungne sygeforsikring i Schweiz, eftersom de er omfattet af den portugisiske sygeforsikringsordning.

(5) Personer, som er bosat i Frankrig, og som er forsikret efter den schweiziske sygeforsikringsordning, bør have adgang til sygehjælp i Frankrig og i Schweiz, selv om de har mulighed for at ansøge om fritagelse.

(6) Det bør præciseres, at der i Schweiz ikke findes en særordning for børnetilskud og supplerende eller særlige tilskud til børn, som har mistet en af forældrene eller dem begge.

(7) I bilag II er det nødvendigt at anføre den tyske kompetente institution og det tyske kontaktoorgan for pensionsforsikring i forholdet til Schweiz.

⁽¹⁾ EUT L 187 af 26.7.2003, s. 55.

⁽²⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 28 af 30.1.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 187 af 10.7.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 17.

⁽⁷⁾ EUT L 271 af 22.10.2003, s. 3.

⁽⁸⁾ EUT L 100 af 6.4.2004, s. 1.

- (8) Den komplicerede og tekniske karakter af koordineringen af de sociale sikringsordninger kræver en effektiv og kohærent koordinering i form af anvendelsen af fælles og homogene bestemmelser inden for de kontraherende parters område.
- (9) Det er af interesse for de personer, der er omfattet af aftalen, at negative konsekvenser af de kontraherende parters anvendelse af forskellige koordineringsbestemmelser neutraliseres eller i det mindste gøres tidsbegrænsede.
- (10) De ændringer til bilag II, som vedrører henvisningen til forordning (EF) nr. 631/2004 og muligheden for at fritage pensionister med bopæl i Portugal fra den tvungne schweiziske sygeforsikring bør træde i kraft den 1. juni 2004, og de ændringer, som vedrører muligheden for adgang til sygehjælp i Schweiz for personer, der er bosat i Frankrig, bør træde i kraft den 1. januar 2004 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Bilag II til aftalen ændres som anført i bilaget til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for dens vedtagelse i Det Blandede Udvalg.

Dog gælder følgende:

- De bestemmelser i denne afgørelse, som vedrører henvisningen til forordning (EF) nr. 631/2004 og, for så vidt angår punkt 3, litra b) i aftalens bilag II, muligheden for at fritage pensionister med bopæl i Portugal fra den tvungne schweiziske sygeforsikring, har virkning fra den 1. juni 2004.
- De bestemmelser, som for så vidt angår punkt 4 vedrører muligheden for adgang til sygehjælp i Schweiz for personer, som er omfattet af den tvungne sygeforsikringsordning i Schweiz, og som er bosat i Frankrig, har virkning fra den 1. januar 2004.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. juli 2006.

På den blandede komités vegne

Dieter GROSSEN

Formand

BILAG

Bilag II til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer ændres således:

- (1) Under overskriften »Del A: Akter, som der henvises til« tilføjes under punkt 1 »Forordning (EØF) nr. 1408/71« følgende som sidste afsnit:

»304 R 631: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 631/2004 af 31. marts 2004 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, for så vidt angår harmonisering af rettigheder og forenkling af procedurer (EUT L 100 af 6.4.2004, s. 1).«

- (2) Under overskriften »Ved anvendelsen af aftalen foretages der følgende tilpasninger til forordningen:« ændres aftalens bilag II, del A, punkt 1 således:

- a) Under litra o), vedrørende bilag VI, indsættes under punkt 3, litra b) efter udtrykket »... Finland« følgende:

»og for så vidt angår de i litra a), ii) omhandlede personer, Portugal.«

- b) Under litra o), vedrørende bilag VI, indsættes under punkt 4 efter udtrykket »Belgien,« udtrykket »Frankrig«.

- c) Efter litra p), vedrørende bilag VII, indsættes et nyt litra q), der affattes således:

»q) Der foretages følgende tilføjelse til bilag VIII:

Schweiz

Ingen«

- (3) Under overskriften »Del A: Akter, som der henvises til« tilføjes under punkt 2 »Forordning (EØF) nr. 574/72«

- a) efter »302 R 410: Kommissionens forordning (EF) nr. 410/2002...« følgende:

og, når protokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union er trådt i kraft,

før »12003 TN 02/02/A: Akt vedrørende vilkårene for...«

»303 R 1851: Kommissionens forordning (EF) nr. 1851/2003 af 17. oktober 2003 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EUT L 271 af 22.10.2003, s. 3).«

- b) efter ovenstående titel på forordning (EF) nr. 1851/2003, og når protokollen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union er trådt i kraft,

efter »12003 TN 02/02/A: Akt vedrørende vilkårene for...«

»304 R 631: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 631/2004 af 31. marts 2004 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, for så vidt angår harmonisering af rettigheder og forenkling af procedurer (EUT L 100 af 6.4.2004, s. 1).«

- (4) Under overskriften »Ved anvendelsen af aftalen foretages der følgende tilpasninger til forordningen:« ændres aftalens bilag II, del A, punkt 2 således:

- a) Under litra b), vedrørende bilag 2, indsættes følgende afsnit før afsnittet »Schweiz«:

»C. TYSKLAND

- (1) Under punkt 2. »Renteforsikring for arbejdere, for funktionærer og for minearbejdere« tilføjes følgende til litra a), i), første punktum:

»såfremt den pågældende person er bosat i Schweiz eller som schweizisk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område:

Landesversicherungsanstalt Baden-Württemberg (den regionale forsikringsinstitution for Baden-Württemberg), Karlsruhe«.

- (2) Under punkt 2. »Renteforsikring for arbejdere, for funktionærer og for minearbejdere« tilføjes følgende til litra b), i), første punktum:

»hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en schweizisk renteforsikringsinstitution:

Landesversicherungsanstalt Baden-Württemberg (den regionale forsikringsinstitution for Baden-Württemberg), Karlsruhe«.

- b) Under litra c), vedrørende bilag 3, indsættes før afsnittet »Schweiz« følgende afsnit:

»C. TYSKLAND

Under punkt 3. »Renteforsikring«, tilføjes der følgende til litra a):

I forhold til Schweiz:

Landesversicherungsanstalt Baden-Württemberg (den regionale forsikringsinstitution for Baden-Württemberg), Karlsruhe«.

- c) Under litra d), vedrørende bilag 4, indsættes før afsnittet »Schweiz« følgende afsnit:

»C. TYSKLAND

Under punkt 3. »Renteforsikring«, tilføjes følgende til litra b):

I forhold til Schweiz:

Landesversicherungsanstalt Baden-Württemberg (den regionale forsikringsinstitution for Baden-Württemberg), Karlsruhe«.

- (5) Bilag II, del B ændres således:

- a) Punkt 4.19, 4.32, 4.48 og 4.68 udgår.

- b) Efter punkt 4.68, tilføjes følgende nye numre:

»4.69: Afgørelse nr. 184 af 10. december 2001 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 201 til E 207, E 210, E 213 og E 215) (EFT L 304 af 6.11.2002, s. 1)

4.70: Afgørelse nr. 185 af 27. juni 2002 om ændring af afgørelse nr. 153 (blanket E 108) og afgørelse nr. 170 (udarbejdelse af de i artikel 94, stk. 4, og 95, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 omhandlede fortegnelser) (EUT L 55 af 1.3.2003, s. 74)

4.71: Afgørelse nr. 186 af 27. juni 2002 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 101) (EUT L 55 af 1.3.2003, s. 80)

4.72: Afgørelse nr. 187 af 27. juni 2002 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 111 og E 111 B) (EUT L 93 af 10.4.2003, s. 40)

4.73: Afgørelse nr. 188 af 10. december 2002 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 (E 210 og E 211) (EUT L 112 af 6.5.2003, s. 12)

4.74: Afgørelse nr. 189 af 18. juni 2003 om udskiftning af de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 i forbindelse med tilkendelse af sygehjælp under et midlertidigt ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat eller bopælsstaten, med et europæisk sygesikringskort (EUT L 276 af 27.10.2003, s. 1)

4.75: Afgørelse nr. 190 af 18. juni 2003 om de tekniske specifikationer for det europæiske sygesikringskort (EUT L 276 af 27.10.2003, s. 4)

4.76: Afgørelse nr. 191 af 18. juni 2003 om udskiftning af blanket E 111 og E 111 B med det europæiske sygesikringskort (EUT L 276 af 27.10.2003, s. 19)

4.77: Afgørelse nr. 192 af 29. oktober 2003 om betingelserne for anvendelse af artikel 50, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 (EUT L 104 af 8.4.2004, s. 114)

Ved anvendelsen af aftalen ændres afgørelsen således:

Under punkt 2.4 tilføjes følgende:

Schweiz

Schweizerische Ausgleichskasse, Genf — Caisse suisse de compensation, Genève — Cassa svizzera di compensazione, Ginevra — (den schweiziske kompensationskasse).

4.78: Afgørelse nr. 193 af 29. oktober 2003 om behandlingen af pensionsansøgninger (EUT L 104 af 8.4.2004, s. 123)

4.79: Afgørelse nr. 194 af 17. december 2003 om en ensartet anvendelse af artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), i forordning (EØF) nr. 1408/71 i opholdslandet (EUT L 104 af 8.4.2004, s. 127)

4.80: Afgørelse nr. 195 af 23. marts 2004 om en ensartet anvendelse af artikel 22, stk. 1, litra a), i), i forordning (EØF) nr. 1408/71 for så vidt angår sygehjælp under svangerskab og fødsel (EUT L 160 af 30.4.2004, s. 134)

4.81: Afgørelse nr. 196 af 23. marts 2004 ved anvendelse af artikel 22, stk. 1, litra a) (EUT L 160 af 30.4.2004, s. 136)

4.82: Afgørelse nr. 197 af 23. marts 2004 om overgangsperioder i forbindelse med indførelsen af det europæiske sygesikringskort i overensstemmelse med artikel 5 i afgørelse nr. 191 (EUT L 343 af 19.11.2004, s. 28)

4.83: Afgørelse nr. 198 om udskiftning og ophævelse af de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordninger (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E110, E111, E111 B, E113, E114, E119, E128 og E128 B) (EUT L 259 af 5.8.2004, s. 1)«.

(6) I del C: »Retsakter, som de kontraherende parter skal tage i betragtning« indsættes efter punkt 6.4 følgende nye nummer:

»6.5: Henstilling nr. 23 af 29. oktober 2003 om behandlingen af pensionsansøgninger (EUT L 104 af 8.4.2004, s. 125).«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. september 2006

om Republikken Cyperns undtagelse fra visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF

(meddelt under nummer K(2006) 4177)

(Kun den græske tekst er autentisk)

(2006/653/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF⁽¹⁾, særlig artikel 26, stk. 1,

under henvisning til Republikken Cyperns anmodning af 28. juni 2004,

efter at have underrettet medlemsstaterne om denne anmodning, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 28. juni 2004 sendte Republikken Cypern Kommissionen en anmodning om at få en undtagelse fra bestemmelserne i artikel 21, stk. 1, litra b) i direktiv 2003/54/EF for tidsrummet indtil den 31. december 2008 og fra artikel 21, stk. 1, litra c) for tidsrummet indtil den 31. december 2013. Hjemmel for indsendelse af en sådan anmodning findes i direktivets artikel 26, stk. 1.
- (2) De indsendte oplysninger var til at begynde med utilstrækkelige til, at anmodningen kunne behandles. Desuden omfattede nogle af forbrugsoplysningerne forbruget i den nordlige del af Cypern. På grundlag af artikel 1, stk. 1, i protokol nr. 10 om Cypern til tiltrædelsestraktaten blev tallene for denne del af Cypern anset for uvedkommende for gennemgangen. Efter anmodning gav Cypern yderligere oplysninger.
- (3) Republikken Cypern er et »lille isoleret system« i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, stk. 26, i direktiv 2003/54/EF. Ifølge denne definition betyder »lille isoleret system« et system, hvis forbrug i 1996 var under 3 000

GWh, og som får mindre end 5 % af sit årlige forbrug dækket via sammenkobling med andre systemer. I 1996 havde Republikken Cypern et forbrug på 2 315,3 GWh. Republikken Cypern er et isoleret system uden sammenkobling med andre.

- (4) Det dokumentationsmateriale, der var vedlagt anmodningen og blev sendt senere, giver tilstrækkeligt bevis på, at det ikke på indeværende tidspunkt er muligt at opfylde målsætningen for et konkurrencedygtigt elektricitetsmarked på grund af det cypriotiske elektricitetsmarkeds størrelse og struktur, og fordi muligheden for, at dette system sammenkobles med en medlemsstats hovednet er fjern. En øjeblikkelig liberalisering af markedet ville skabe betydelige problemer med hensyn til elektricitetsforsyningsikkerheden.
- (5) Det cypriotiske elektricitetsvæsen (ECA) er på nuværende tidspunkt den eneste autoriserede elektricitetsleverandør på Cypern. Regeringen har lagt en tung byrde på det, fordi den ud fra miljøhensyn har besluttet at sprede brændselssammensætningen, der nu er baseret på svær brændselssolie. Den har derfor stillet krav om, at naturgas skal indgå i brændselssammensætningen. ECA er gået ind på at bygge kombinerede anlæg, der kan benytte naturgas i 2010. De nødvendige investeringer hertil lægger en yderligere byrde på ECA, der således stilles ufordelagtigt i forhold til sine konkurrenter.
- (6) Desuden har regeringen været rundhåndet med tilskud til potentielle investorer i vedvarende energikilder, især vindkraft, solenergi og biomasse. Den private sektor har vist betydelig interesse. Elektricitet fra vedvarende energikilder har fortrinsadgang til systemet. Ubegrænset indførelse og fremstilling af elektricitet fra vedvarende energikilder ville imidlertid skabe vanskeligheder med hensyn til systemets stabilitet og til forsyningsikkerheden.
- (7) Liberalisering af markedet vil nødvendigvis kræve en dyr udbygning af transmissionssystemet for at undgå negativ indflydelse på nettets pålidelighed og sikkerhed. Det ville føre til en takstforhøjelse, som ville betyde prisforøgelser for den endelige forbruger. På nuværende tidspunkt ville hensigtsmæssig konkurrence ikke være mulig.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37. Direktivet er senest blevet ændret ved Rådets direktiv 2004/85/EF (EUT L 236 af 7.7.2004, s. 10).

- (8) Kommissionen er, efter at have gennemgået begrundelsen for Republikken Cyperns anmodning, overbevist om, at undtagelsen og betingelserne for dens anvendelse ikke vil hindre den endelige opfyldelse af målsætningerne i direktiv 2003/54/EF.
- (9) Republikken Cypern bør derfor indrømmes den undtagelse, den har anmodet om.
- (10) Ansøgningen giver en rimelig beskrivelse af den nuværende situation, men tager ikke hensyn til, at udviklingen på mellemlangt og langt sigt kan føre til betydelige forandringer. Situationen bør derfor overvåges regelmæssigt —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Republikken Cypern indrømmes undtagelse fra direktiv 2003/54/EF, artikel 21, stk. 1, litra b) og c).

Undtagelsen fra direktiv 2003/54/EF, artikel 21, stk. 1, litra b), gælder til den 31. december 2008.

Undtagelsen fra direktiv 2003/54/EF, artikel 21, stk. 1, litra c), gælder til den 31. december 2013.

Artikel 2

Undtagelsen kan ophæves af Kommissionen, hvis der sker væsentlige ændringer i Republikken Cyperns elektricitetssektor.

Cypern skal derfor overvåge elektricitetssektorens udvikling og indberette væsentlige ændringer til Kommissionen, idet den navnlig skal give oplysninger om nye produktionstilladelser, nye markedsdeltagere, prisbevægelser og nye infrastrukturplaner, som kan nødvendiggøre en genbehandling af undtagelsen.

Desuden sender Republikken Cypern en almindelig beretning til Kommissionen hvert andet år, første gang senest den 31. december 2007. Beretningen skal redegøre for takstfastsættelse og prispolitik samt for foranstaltninger, der træffes for at beskytte forbrugernes interesser på baggrund af undtagelsen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Republikken Cypern.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 2006.

På Kommissionens vegne

Andris PIEBALGS

Medlem af Kommissionen